СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXV | П'ЯТНИЦЯ, 22 ТРАВНЯ 2009 РОКУ | ЧИСЛО 21 | VOL. CXV | FRIDAY, MAY 22, 2009 | No. 21

В Україні відзначено День пам'яті жертв політичних репресій

КИЇВ. – 17 травня в Україні відзначено День пам'яті жертв політичних репресій, в якому взяв участь Президент України Віктор Ющенко. У Києві Національний історико-меморіяльний заповідник у Биківні разом із Президентом відвідали секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова, віце-прем'єр-міністер Іван Васюник, голова Київської обласної державної адміністрації Віра Ульянченко, представники громадських організацій репресованих, родичі загиблих, молодь.

Президент поклав квіти до Монумента політв'язня при в'їзді до заповідника, а також до Пам'ятного хреста, взяв участь у скорботній ході та виступив із промовою. Була відслужена Панахида з участю духовенства українських церков.

У Биківні знаходиться найбільше в Україні місце поховання жертв масових політичних репресій. За даними науковців, у Биківнянському лісі покоїться близько 100-120 тис. репресованих комуністичною владою. На сьогодні за виявленими документами встановлено прізвища 14,191 особи.

Биківня є лише одним з багатьох

(Закінчення на стор. 3)

Покладання квітів на території Національного історико-меморіяльного заповідника „Биківнянські могили".
Фото: Прес-служба Президента України

Громада Мінеаполісу вітала астронавтку Гайді Стефанишин-Пайпер

МІНЕАПОЛІС, Мінесота. – Громада міста 3 травня зустрілася з астронавткою Гайді Стефанишин-Пайпер. Зустріч організував комітет Пластової групи, членами якого були Христина Єрмигов (голова групи), Юрко Базарко, Уляна і Зенко Степчуки, Дмитро і Галина Татарини.

Серед присутніх були мати астронавтки Аделгайд Стефанишин та її брат Павло, як також гості з Вініпеґу – пластуни Ігор, Маруся і Олесь Ґаврачинські, Любомир і Оксана Шулякевичі. Від місцевих організацій вітали Г. Стефанишин-Пайпер Богдан Кучварський (Спілка Української Молоді), Олекса Полець (Об'єднання демократичної української молоді), Д. Татарин (Школа українознавства при церкві св. Костянтина), о. крилошанин Михайло Стельмах (парох церкви св. Костянтина), Х. Єрмигов.

Пластовий курінь „Чота Крилатих" надав Г. Стефанишин-Пайпер звання Почесного члена. Любомир Шулякевич, представник проводу куреня, прочитав грамоту, яку підписали курінний Юрій Даревич та референт відзначень З. Степчук. Разом з грамотою їй вручено відзнаку та хустину куреня.

Ведучий З. Степчук попросив Г. Стефанишин-Пайпер відкрити виставку фотографій, присвячену її успіхам в космосі. Постійна виставка в залі церкви св. Костянтина заохотить молодь піднести свій зір до висот.

В своїй промові Г. Стефанишин-Пайпер з теплим почуттям говорила про Пласт, церкву, Школу українознавства, молодіжні хор і танцювальну групу, вплив цих організацій і її батьків на неї. В останньому леті на кораблі „Ендевор", який почався 14 листопада 2008 року, вона виходила з Міжнародної космічної станції три рази, займалася ремонтом сонячних батерей та розміщенням устаткування.

Під час двох летів Г. Стефанишин-Пайпер перебувала в космосі 27 днів, виходила у відкритий простір п'ять разів (в сумі на 33 год. і 42 хв.). Під час промови Г. Стефанишин-Пайпер показувала світлини і відеофільм, а також гумористичні сценки з життя астронавтів.

Присутніх зворушило передання прапорця Школі українознавства. Директор школи Д. Татарин щиро подякував їй за подарунок.

Пластуни були вдячні Г. Стефанишин-Пайпер, коли вона у перший лет в 2006 році взяла з собою пластову лілейку. І в минулий лет вона не забула про пластунів, взяла відзнаку розвідувача другої проби та новацьке „Орлятко".

Після промови Г. Стефанишин-Пайпер відповіла на запитання дітей і дорослих. Вона сказала що в серпні повертається до служби у Військово-морській фльоті.

Зенко Степчук

Під час зустрічі з астронавткою Гайді Стефанишин-Пайпер (зліва): Ігор Ґаврачинський, Олесь Ґаврачинський, Г. Стефанишин-Пайпер, Зенко Степчук, Дмитро Татарин, Любомир Шулякевич.

Відставка Віктора Балоги

КИЇВ. – 12 травня голова Секретаріяту Президента України Віктор Балога подав заяву про відставку. Президент Віктор Ющенко задовольнив заяву В. Балоги.

Головною причиною відставки В. Балога назвав свою категоричну незгоду з рішенням В. Ющенка вдруге балотуватися на пост Президента. У заяві В. Балога написав, що і В. Ющенко, і Прем'єр-міністер Юлія Тимошенко мають піти у відставку. Він також поставив питання особистої відповідальности В. Ющенка за те, що за всі роки його керівництва владу супроводжують постійні конфлікти і кризи.

Головою Секретаріяту Президента України В. Ющенко призначив Віру Ульянченко, голову політичної ради партії „Народний Союз „Наша Україна", яка досі була головою Київської обласної державної адміністрації. *(УНІАН, „Кореспондент")*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Домовилися про зобов'язання перед МВФ

КИЇВ. — 18 травня Президент Віктор Ющенко, Прем'єр-міністер Юлія Тимошенко, голова Верховної Ради Володимир Литвин, секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова, голова Національного банку України Володимир Стельмах і народний депутат від Партії Реґіонів Микола Азаров на нараді з обговорення єдиного загальнонаціонального антикризового пляну узгодили спільний плян дій щодо виконання Україною зобов'язань перед Міжнародним валютним фондом (МВФ). Сторони прийняли документ за основу і вирішили доопрацювати його протягом двох днів. При цьому Президент вважає, що схвалення спільного пляну дій стане позитивним сиґналом для успішного проведення чергового перегляду програми МВФ та отримання Україною третього траншу. Також В. Ющенко висловив стурбованість повільним просуванням України у прийнятті рішень, які закріплені в меморандумі співпраці з МВФ. *(„Кореспондент")*

Суд скасував вибори президента 25 жовтня

КИЇВ. — Конституційний суд України 13 травня скасував постанову парляменту про проведення позачергових президентських виборів 25 жовтня. Таке рішення суду називають очікуваним, і навіть ті, хто голосував за жовтневі вибори, погоджуються, що Президента обиратимуть через вісім місяців – 17 січня 2010 року. Утім, парлямент ще має призначити дату виборів, оскільки це виключно його функція. Голова парляменту Володимир Литвин вважає, що депутати мають проголосувати за 17 січня, оскільки така дата виборів юридично правильна. Якщо Верховна Рада цього не зробить, вона підтвердить, що не має права на існування, бо не виконує своїх повноважень, каже В. Литвин. Він також не виключив, що можуть з'явитися проєкти постанов, де датою виборів називатиметься не 25 жовтня і не 17 січня. У будь-якому разі, у парляментських кулуарах вже не говорять про те, що депутати можуть призначити позачергові президентські вибори. А ті, хто голосував за таку постанову, зокрема, у Партії Реґіонів, визнають, що то було емоційне рішення. Тож швидше за все, парлямент нарешті оголосить датою виборів 17 січня 2010 року. *(Бі-Бі-Сі)*

В. Ющенко вручив орден Послові США

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 18 травня вручив Послові США Віліямові Тейлорові, який завершує дипломатичну місію в Україні, орден „За заслуги" III ступеня. Цією нагородою глава держави відзначив особистий внесок дипломата у розвиток українсько-американських взаємин. „Хотів би подякувати за ту працю, яку ви зробили за час своєї каденції для розвитку наших двосторонніх зв'язків", – сказав під час зустрічі В. Ющенко. Глава держави вказав на активізацію взаємин і здійснення спільних взаємовигідних проєктів, що сприяли зближенню України та США. *(Радіо „Свобода")*

У Криму татари вшановують депортованих

СИМФЕРОПІЛЬ. — У Криму низкою акцій та всекримським жалобним вічем 18 травня відзначили 65-річницю депортації кримських татар. У вічу в Симферополі взяли участь близько 20 тис. осіб. Учасники віча вшанували пам'ять загиблих, а також закликали владу вирішити проблеми кримськотатарської громади, включно з земельним питанням, зміною топоніміки та навчанням у школах кримськотатарською мовою. У висліді наказу Сталіна понад 180 тис. кримських татар було примусово переселено з Криму до Середньої Азії, переважно до Узбекистану. Масове повернення депортованих почалося на початку 1990-их років. На сьогодні залишається невреґульованим питання про надання землі кримським татарам, які повернулися до України. Також 18 травня представники кримських татар пікетували Верховну Раду у Києві, вимагаючи вирішення земельного питання. Заступник голови Меджлісу Рефат Чубаров заявив, що депутати недостатньо глибоко розуміють проблеми його народу: „Українська держава сприяє поверненню кримських татар, але ми тут, в Україні, так і не наблизилися до прийняття правових актів, які вирішували б політико-правові аспекти кримськотатарської проблеми. Багато українських політиків не хочуть розуміти, що не йде мова про якесь механічне переміщення великої групи людей, мова йде про повернення цілісного народу на власну Батьківщину". *(Бі-Бі-Сі)*

В. Ющенко закликав позбутися радянських символів

КИЇВ. — Вшанування пам'яті жертв політичних репресій відбулося у заповіднику „Биківнянські могили" під Києвом, що вважається найбільшим в Україні місцем поховання жертв політичних репресій. Президент Віктор Ющенко, який брав участь в урочистих заходах, назвав поховання в Биківні символом мучеництва жертв тоталітарних режимів, порівнявши його з Бабиним Яром, Освенцімом і Соловками. Він закликав „остаточно очиститись від символів режиму, який знищив мільйони безневинних людей". В. Ющенко сказав: „Виправдання бути не може. Це – не частина нашої історії, як дехто цинічно хоче сказати. Це – частина комуністичної системи. Це – символи вбивства, збереження таємниці яких є блюзнірством перед полеглими". Служба безпеки України (СБУ) повідомила, що вдалося підтвердити імена 14,191 жертви політичних репресій, похованих в Биківні. Представник архіву СБУ сказав, що 1936 року київська влада ухвалила виділити землю в Биківні для, як було сказано, спеціяльних потреб, де згодом було поховано 100-120 тис. жертв комуністичного режиму, серед яких багато представників української інтеліґенції – письменників, вчених, священиків. *(Бі-Бі-Сі)*

Встановили пам'ятник Ользі Басараб

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — Пам'ятник Ользі Басараб, яку називають найлеґендарнішою жінкою українського визвольного руху, відкрили 17 травня в місті Бурштині Івано-Франківської области. Цього року виповнюється 120 років від дня її народження і 85-річчя смерти. Народилася О. Басараб (у дівоцтві Левицька) за 20 кілометрів від Бурштина, у селі Підгороддя під Рогатином, тож у місті її вважають землячкою. Створила першу жіночу чоту в Українських Січових Стрільцях, активно працювала в товариствах „Просвіта", „Січ", „Сокіл-Батько". Згодом була зв'язковою керівника Української Військової Організації Євгена Коновальця, який пізніше створив і очолив Організацію Українських Націоналістів. У ніч із 12 на 13 лютого 1924 року, після допитів і катувань, її знайшли повішеною у камері львівської в'язниці Бриґідки. Тодішня польська влада назвала це самогубством, але українська громадськість переконана, що загинула жінка від тортур. Ім'я О. Басараб, поряд з іменами Є. Коновальця, Степана Бандери, Романа Шухевича, ввійшло в „Молитву українського націоналіста". *(Радіо „Свобода")*

Росія заважає Україні та ЕС ввести безвізовий режим

КИЇВ. — Ввести безвізовий режим між Україною і Европейським союзом можливо лише за умови завершення демаркації державного кордону України, заявив 18 травня перший заступник секретаря Ради національної безпеки та оборони України Володимир Огризко. „До тих пір, поки у нас не буде облаштований належним чином державний кордон України з Росією, доти питання про безвізовий режим буде суто теоретичним, — сказав В. Огризко. – Це зовсім не випадково, що вже два роки не може запрацювати українсько-російська демаркаційна комісія". Він також повідомив, що в червні Україна розпочне переговори про безвізовий режим з ЕС. Це буде щорічний плян, який держава повинна виконати, щоб відповідати вимогам ЕС. Також В. Огризко висловив пропозицію здійснювати в рамках ініціятиви „Східне партнерство" спільний проєкт України, Росії та Евросоюзу з облаштування українсько-російського кордону. На його переконання, такий формат вирішення проблеми зняв би будь-які підозри у несправедливому вирішенні чи намірах котроїсь з сторін завдати шкоди іншій. *(УНІАН)*

НСНУ призначив дату з'їзду

КИЇВ. — VII з'їзд партії „Народний Союз „Наша Україна" (НСНУ) відбудеться 27 червня. Як повідомляє центральний інформаційний сервер „Нашої України", таке рішення прийняте на засіданні політради партії 16 травня, на якому був присутній провідник НСНУ, Президент України Віктор Ющенко. Також політрада „Нашої України" затвердила норму представництва на з'їзді для реґіональних організацій у кількості 45 осіб. Головою ради партії обрали Віру Ульянченко, першим заступником голови ради – Володимира Мойсика, заступниками – Зіновія Шкутяка та Ярослава Ющенка. *(Радіо „Свобода")*

Рівень безробіття знизився

КИЇВ. — У квітні рівень безробіття в Україні знизився до 2.9 відс. Минулого місяця безробітних українців стало менше на 70.2 тис. осіб. Про це 18 травня повідомив Державний комітет статистики України. Згідно з оприлюдненими даними, у квітні кількість безробітних громадян в Україні становила 808.8 тис. осіб. При цьому 579.3 тис. з них отримували допомогу з безробіття, середній розмір якої в минулому місяці становив 612 грн. *(„День")*

Верховна Рада заборонила гральне підприємництво

КИЇВ. — За ухвалення Закону „Про заборону грального бізнесу в Україні" 15 травня проголосували 340 з 442 народних депутатів, зареєстрованих в сесійній залі. Коментуючи ухвалення цього закону, народний депутат від Бльоку Юлії Тимошенко Наталія Королевська заявила, що після набуття чинности закону все гральне підприємництво в Україні буде заборонено. „Сьогодні Верховна Рада прийняла закон, який містить норму про заборону всього грального підприємництва в Україні до ухвалення нового закону, що передбачатиме можливість виведення грального підприємництва в окремі зони. Поки що такий новий законопроєкт не розроблено. Очевидно, його підготують або Кабінет міністрів, або народні депутати. А доти гральне підприємництво в Україні буде заборонено. Таке радикальне рішення ми ухвалили тому, що гральних автоматів в Україні на душу населення в декілька разів більше, ніж у Европі", – сказала народний депутат. *(УНІАН)*

Відкрилася виставка-хроніка комуністичного терору

БИКІВНЯ, Київська область. — 17 травня на території Національного історико-меморіяльного заповідника „Биківнянські могили" відбулась презентація міжнародної історико-документальної виставки „Зламані долі: комуністичний терор в Україні 1920-1950 років". Виставку створили Міжнародний благодійний фонд „Україна-3000" та Історико-просвітницьке правозахисне благодійне товариство „Меморіял" ім. Василя Стуса спільно з архівом Служби безпеки України. Експозиція складається з 24 плякатів. Виставка знайомить з ситуацією, в якій опинилася Україна після розпаду Російської імперії та в наступні роки, під час національно-визвольних змагань українців за власну державність, а також в роки Другої світової війни. Значну частину експозиції присвячено розповіді про репресії проти усіх верств українського суспільства: селянства, інтеліґенції, військових, політичної еліти, духовенства. *(УНІАН)*

Новий конфлікт у Верховній Раді

Сергій Лещенко,
„Українська правда"
(www.pravda.com.ua/news)

КИЇВ. – Можна подати у відставку тихо і без прес-конференцій, як це зробив Віктор Пинзеник. Заяву про звільнення швидко задовольнять депутати, а потім Прем'єр-міністер Юлія Тимошенко ще навздогін звинуватить у слабохарактерності. А можна подати у відставку як Юрій Луценко і потім залишатися на посаді, наче нічого не сталося.

Щоб зрозуміти, чому поведінка Ю. Луценка вилилася у конфлікт, треба відчувати менталітет німців. Більш дисципліновану націю в Європі знайти складно. Але при цьому Німеччина є ліберальною країною. Особою ніколи не зацікавиться поліцейський, якщо вона не ставить під загрозу спокій інших громадян. Тому можна лише уявити, що відбувалося в терміналі франкфуртського летовища, якщо це вилилося в застосування поліцією сили проти Ю. Луценка.

Однак ще більш показове – це контраст реаґування на подібні події у Німеччині та в Україні. Нещодавно, у лютому, міністер транспорту Федеральної землі Північний Рейн-Вестфалія Олівер Вітке їхав автострадою і перевищив швидкість, що було зафіксовано камерою відеоспостереження на дорозі. Як і Ю. Луценко, німецький міністер знайшов виправдання своєму вчинкові – він сказав, що просто не помітив знак обмеження, і добровільно подав у відставку.

Цікаво, чи є в Україні міністер, який зможе повторити це ж саме, дивлячись в об'єктиви телекамер?

Власне, сам франкфуртський інцидент детально описано в листі, який за гарячими слідами закритими каналами зв'язку передала до Києва Посол України в Берліні Наталія Зарудна. Новина, що міститься у повідомленні Н. Зарудної – це обвинувачення, які були висунуто Ю. Луценкові та його синові у ході попереднього розслідування. Це чотири статті кримінального кодексу Німеччини – непідкорення судовому виконавцю, образа, тілесні ушкодження, які караються позбавленням волі.

Скориставшись заявою Ю. Луценка, Партія Реґіонів вирішила розіграти карту, що сама впала їм до рук. Реґіонали заблькували трибуну парляменту і поставили вимогу – поки під постановою про звільнення Ю. Луценка не буде підписів п'яти фракцій, вони парлямент не розблькують.

Нервова атмосфера у сесійній залі перекинулася на Погоджувальну раду. Під час чергового зібрання зіштовхнулися в публічній сварці реґіонал Борис Колесніков і провідник комуністів Петро Симоненко. Останній заявив, що без офіційних документів з Німеччини щодо інциденту з Ю. Луценком голосувати за відставку не буде. „Все це – кланові розборки, в яких ми не беремо участі", – сказав провідник Комуністичної партії України. „В Україні є два клани – це колеґія Міністерства внутрішніх справ і частина фракції комуністів, – спалахнув Б. Колесніков. „Я не хочу вступати в дискусію з олігархами!" – став у позу П. Симоненко. „В Україні є один олігарх – це ви! – заявив Б. Колесніков. – Думаю, на наступні вибори ми будемо у вас брати в борг гроші".

П. Симоненко почав втрачати рівновагу і запропонував Б. Колеснікову вийти в коридор „поговорити по-чоловічому". „Я готовий", – сказав реґіонал і почав підводитися з місця. Все йшло до сутички, але присутні припинили суперечку.

Тим часом Ю. Луценко особисто відвідав фракції Бльок Юлії Тимошенко і „Нашої України-Народної самооборони" і дав зрозуміти, що його заяву про відставку не слід розглядати серйозно. У відповідь фракція БЮТ фактично взяла Ю. Луценка на поруки.

Пляшка горілки на трибуні під час засідання Верховної Ради України 12 травня. Фото: УНІАН

Партія Реґіонів припинила протест

18 травня фракція Партії Реґіонів у Верховній Раді заявила, що не збирається бльокувати працю Верховної Ради України через інцидент з міністром внутрішніх справ України Юрієм Луценком, оскільки Кабінет міністрів відсторонив Ю. Луценка від виконання обов'язків міністра на час проведення розслідування.

Про відсторонення Ю. Луценка від виконання обов'язків міністра повідомив на засіданні Погоджувальної ради провідників фракцій та голів комітетів голова Верховної Ради Володимир Литвин.

18 травня прокуратура при земельному суді Франкфурта-на-Майні відмовила у проведенні попереднього розслідування щодо Ю. Луценка, оскільки не знайшла достатніх підстав та доказів для цього. Припинення не є остаточним. Розслідування може бути відновлено, якщо з'являться нові докази. Прокуратура також припинила розслідування щодо Олександра Луценка, сина міністра, який також був учасником інциденту.

Ю. Луценко стверджує, що німецька газета „Більд" отримала інформацію про інцидент на летовищі від українських журналістів, які дізналися про це у Секретаріяті Президента. „Журналіст, не одержавши підтвердження інформації в Міністерстві внутрішніх справ, звернувся, очевидно, до своїх знайомих у жовтій німецькій пресі", – сказав Ю. Луценко.

Ю. Луценко визнав, що в складі делеґації була українська співачка Руслана Лижичко, яку запросила корейська сторона, але вона пройшла на літак раніше, сиділа в літаку. Також Ю. Луценко категорично спростував розповсюджені раніше заяви про те, що він нібито перед летом до Німеччини пив горілку в Борисполі. *(„Кореспондент")*

В Україні відзначено...

(Закінчення зі стор. 1)

поховань жертв комуністичного терору. Криваві місця поховань виявлено у Бердичеві, Вінниці, Дніпропетровську, Донецьку, Івано-Франківську, Кам'янці-Подільському, Луганську, Одесі, Полтаві, Сумах, Умані, Харкові, Хмельницькому, Черкасах, Чернігові.

Розстріли й масові безіменні поховання відбувалися в 1930-1940-их роках у багатьох інших місцях України. *(Прес-служба Президента України)*

Національний історико-меморіяльний заповідник „Биківнянські могили" – це пам'ятники і таблиці, квіти і стрічки. У лісі біля селища Биківня у 1930-1940-их роках радянська влада таємно здійснювала масові поховання осіб, страчених у Києві органами НКВД. Будівництво спеціяльної зони для таємних поховань розпочалося 1936 року. На світлинах, зроблених у вересні 2008 року, відтворено образ заповідника в сумних проявах всенародної жалоби. Фото: Юрій Дейчаківський

АМЕРИКА І СВІТ

Зустріч Б. Обами і Б. Нетанягу

ВАШІНҐТОН. — 18 травня відбулася зустріч Президента США Барака Обами та Прем'єр-міністра Ізраїлю Беняміна Нетанягу. Провідники обох країн обговорили ряд важливих питань, зокрема санкції щодо розвитку ядерної програми Ірану та налагодження мирних взаємин між Ізраїлем і його арабськими сусідами. Вони вже зустрічалися минулого року у Єрусалимі, але тоді Б. Обама був кандидатом у президенти, а Б. Нетанягу – провідником опозиції. Тепер вони займають найвищі посади, але мають багато розбіжностей у поглядах. Президент Б. Обама хоче, щоб Ізраїль допоміг у створенні Палестинської держави. Однак, дотепер Б. Нетанягу відмовлявся підписувати угоду з цього питання. Він пропонує палестинцям самоуправління, але з чіткими обмеженнями. Окрім цього, праве крило його уряду домагається розширення єврейських поселень на палестинській території, що є неприйнятним для палестинців. Втім, Ізраїль називає це природним розвитком подій. Вирішальним може стати те, скільки зусиль докладуть США, аби контролювати цей процес. Прем'єр Ізраїлю вважає, що взаємини з Іраном та ядерна програма цієї країни мають бути першим питанням, ніж створення Палестинської держави. Ізраїль невдоволений намірами Б. Обами відновити переговори з Теграном, натомість радить вдатися до жорсткіших санкцій. Однак, США було б значно легше протистояти Тегранові, якщо спершу вдалося б вирішити палестинське питання. *(„Голос Америки“)*

Позиції Б. Обами – предмет університетської контроверзії

ВАШІНҐТОН. — Випускникам американських коледжів та університетів 17 і 18 травня вручали дипломи про закінчення навчання. Традиційно навчальні заклади запрошують на цю урочисту подію відомих та поважних особистостей виголосити промови, які мають надихнути молодих людей на початку їхньої кар'єри. Надихнути випускників Вірджинської військової академії прийшов один з їхніх нових командирів генерал Дейвид Петреус. Перша Лейді Мішель Обама виступила в Каліфорнійському університеті, колишня Перша Лейді Лора Буш у власній альма-матер – Південному методистському університеті, а Державний секретар Гіларі Клінтон запалювала серця на стадіоні Єнкі, куди прийшли випускники Ню-йоркського університету та їхні родини. Але найбільший виклик постав перед Президентом Б. Обамою. Виголосити промову його запросив Католицький університет Нотр-Дам в штаті Індіяна. Б. Обама погодився, чим обурив значну кількість віруючих. Консервативні католики кажуть, що підтримка Б. Обамою права жінок на аборти та досліджень стовбурових клітин ембріону людини дискваліфікує його в якості промовця перед випускниками католицького університету. Активісти руху проти абортів закликали президента університету до відставки. Понад 70 католицьких єпископів різко розкритикували запрошення. Виступ Б. Обами викликав сутички з поліцією і арешти. Тим часом опитування громадської думки показало, що 56 відс. всіх опитаних та 60 відс. католиків підтримують виступ Б. Обами в Університеті Нотр-Дам. *(„Голос Америки“)*

США отримали місце в Раді з прав людини ООН

ПРАГА, Чехія. — США 12 травня стали членом Ради з прав людини ООН. Після того, як Нова Зеландія відкликала свою кандидатуру на користь США, Вашінґтон дістав можливість отримати місце в органі, до якого обираються 18 країн терміном на три роки. Новий американський уряд кардинально змінив підхід до участи в органі ООН, що стежить за дотриманням прав людини у світі. На думку одних, участь найпотужнішої країни в світі посилить організацію, а інші зауважують, що допоки її членами будуть такі порушники людських прав, як Китай, Савдійська Арабія чи Куба, присутність американців не змінить кардинально статус і престиж цього колись впливового міжнародного органу. Прихильники активної участи США в Раді з прав людини сподіваються, що американці зможуть продемонструвати провідництво, якого бракує цій організації. Експерт з американської Ради міжнародних взаємин Стюарт Патрик говорить, що деякі країни спеціяльно хочуть потрапити до цього органу ООН, щоб саботувати його рішення. У зв'язку з цим він побоюється, що деякі країни розглядатимуть участь США як свого роду леґітимізацію процесу іґнорування прав людини. *(Радіо „Свобода“)*

Папа завершив відвідини Близького Сходу

ЄРУСАЛИМ. — Папа Римський Бенедикт XVI 15 травня завершив відвідини Близького Сходу. Він зустрівся з Грецьким Православним Патріярхом, відвідав Церкву Гробу Господнього в Єрусалимі. Завершилася близькосхідня поїздка зустріччю з Вірменським Патріярхом. Прощальна церемонія з понтифіком відбулася на міжнародному летовищі Єрусалиму. З промовами виступили Бенедикт XVI та Президент Ізраїлю Шимон Перез. За майже тижневу подорож Папа побував у Йорданії, Ізраїлі та на Палестинських територіях. Мета його візити – поліпшити взаємини між католиками та мусульманами. *(5 канал)*

Історія козацтва – в романі італійця

РИМ. — 40-річний італієць із українським корінням Маріо Дімітріо Донадіо, лікар за фахом, став автором історичного роману про козацьке життя „Вогні Запоріжжя“. Своєю книжкою він прагне засвідчити італійським читачам, що культура Східньої Европи не зосереджена лише на Росії, а існує також багата історія, література і народні традиції України. Народившись у США, у змішаному шлюбі українки та італійця, М. Д. Донадіо більшу частину життя провів в Італії. Він багато подорожував світом, нині живе і працює в Арабських Еміратах. В Україні ще не бував, українською мовою не володіє, а зацікавлення історією Східньої Европи прищепила йому мати, уродженка Івано-Франківщини. Майбутнього письменника найбільше приваблювала епоха Запорізької Січі. Улюблені зразки української клясики – романи Миколи Гоголя, поезія Тараса Шевченка – відкрили італійцеві драматичні сторінки козацького життя. М. Д. Донадіо ще не знає, коли вибереться відвідати прикарпатську батьківщину своєї матері чи запорозькі степи, описані у книжці, але за ситуацією в сучасній Україні він стежить уважно. „На мій погляд, нині український народ опинився у повній розгубленості. Після радянського періоду українці відчувають відсутність національної самобутности. Вони кидаються то в бік Заходу, то в бік тієї ж Росії, що породжує серйозні суперечності. Я думаю, для того, щоб досягти хоча б трохи внутрішнього спокою, український народ має віднайти насамперед своє реальне обличчя“, – вважає М. Д. Донадіо. *(Радіо „Свобода“)*

Реформа медичної галузі в США

ВАШІНҐТОН. — Реформа системи охорони здоров'я була однією з центральних тем передвиборчої кампанії Барака Обами. 11 травня у Білому Домі відбулася зустріч представників лікарів, медичних закладів, компаній з виробництва ліків, страхових компаній та профспілок з Президентом Б. Обамою. У висліді зустрічі вони пообіцяли почати зменшувати ціни на свої послуги на 1.5 відс. щорічно протягом наступних 10 років. Таким чином має бути досягнуто економії в 2 трлн. дол. „Вони тут, тому що розуміють один переконливий факт: у сфері вартости медичних послуг ми на шляху, яким не можна далі рухатися і який загрожує фінансовій стабільності родин, підприємств та самого уряду“, – сказав Президент. Реформа має допомогти американцям, які взагалі не мають, або мають неповне медичне страхування на медичні послуги. Не всі бачать в цьому кроці представників медичної галузі виключно добру волю, на що вказує редактор медичних новин телеканалу Ей-Бі-Сі д-р Тимоті Джонсон: „Вони хочуть рухатися зі змінами, а не залишатися осторонь. Тепер вони намагаються побудувати політичну волю у подальшій боротьбі проти реформи системи охорони здоров'я“. Білий Дім сподівається, що до серпневих вакацій Конгрес проголосує за плян адміністрації з реформи системи охорони здоров'я. *(„Голос Америки“)*

На орбіті завершено направу космічного телескопа

ҐЮСТОН, Тексас. — Астронавти завершили ремонт космічного телескопа „Габл“. В останній день праці, 18 травня, Джон Ґрунсфелд і Ендрю Фойстел замінили три батареї, а також переустановили один з трьох датчиків точного наведення, що поліпшить здатність телескопа зосереджуватися на об'єкті. Згідно з даними Американської космічної аґенції (НАСА), новий датчик дозволяє „зловити“ десятицентову монету, що знаходиться на відстані 320 км. від телескопа. Проте фахівці не змогли повністю відремонтувати вдосконалену оглядову камеру, яка передавала велику частину наукової інформації. Тепер працюють тільки два канали камери. Проте після ремонту космічна обсерваторія стане в 90 разів могутнішою, ніж була раніше. Вся направа „Габл“ була виконана за п'ять виходів у відкритий космос. Космічний корабель „Атлянтіс“, на якому прибули астронавти, відлетіть на Землю 22 травня. Космічний телескоп „Габл“ було виведено на орбіту в 1990 році. За 19 років телескоп зробив безліч унікальних знімків космічного простору. *(„День“)*

„Крайслер“ закриває приміщення продажу авт у США

ВАШІНҐТОН. — Практично в кожному місті чи містечку США приміщення показу та продажу авт був одним з ключових складових місцевої економіки. Вони створювали робочі місця, були джерелом податків в місцеві бюджети, підтримували місцеві доброчинні організації. Незабаром все це може змінитися. Компанія „Крайслер“ оголосила, що в рамках свого пляну порятунку закриє 3,200 приміщень показу авт по всій країні. Повідомлення про закриття викликали розпач у їх власників і працівників. Більше того, „Крайслер“ відмовляється забирати назад непродані авта і продавці не знають, що робити з ними. Власники приміщень показу авт стверджують, що закриття цих приміщень зробить безробітними 150 тис. осіб, і відчутно зменшить податкові надходження. *(„Голос Америки“)*

США починають їздити по-новому

ВАШІНҐТОН. — Президент Барак Обама 19 травня оприлюднив пляни щодо скорочення викидів газів та зменшення залежности країни від закордонної нафти. Він наказав автомобільній промисловості країни – найбільшій у світі – виробляти нові ефективніші авта, які споживали б менше пального з тим, аби викиди двоокису вуглецю зменшилися втричі до 2016 року. Б. Обама назвав це історичним поворотним моментом на шляху до економіки, що покладатиметься на енергію, вироблену чистим шляхом. „Споживачі платитимуть менше за пальне, а це означає, що менше грошей спливатиме за кордон і більше витрачатиметься вдома. Вся економіка стане ефективнішою, використовуючи менше нафти і менше забруднюючи довкілля. А компанії отримають новий поштовх до створення технологій і робочих місць, які шукатимуть розумніших способів пересування наших машин“, – заявив Президент Америки. Президент каже, що населення США становить менше 5 відс. населення світу, а споживає чверть світового попиту на нафту. *(Бі-Бі-Сі)*

Пам'ятаймо про В. Івасюка

Цього року українська громадськість відзначає дві річниці одного із найбільш легендарних композиторів та поетів України Володимира Івасюка.

4 березня В. Івасюк відзначив би 60-ліття від дня народження, а 18 травня українська громада вшановувала 30-ту річницю трагічної смерти цієї сміливої та талановитої людини.

Будучи одним із засновників української поп-музики, автором 107 пісень, 53 інструментальних композицій та музики для декількох п'єс, В. Івасюк назавжди залишиться у нашій пам'яті за свої українські пісні „Червона рута" та „Водограй". На додаток до своїх багатьох талантів у музичній сфері, що включало також уміння грати на скрипці, фортепіяні, віолончелі та гітарі, він мав освіту лікаря, був обдарованим художником і фотографом, а також чудовим співаком.

Незважаючи на заборони, накладені тоталітарним радянським режимом на культурне та артистичне українське життя, В. Івасюк продовжував свою працю, поділяючи свою любов до рідної культури та України зі своїм народом, ризикуючи власним життям.

В. Івасюк став ще однією жертвою радянського терору. Він був жорстоко позбавлений життя у віці 30 років. 18 травня 1979 року його сильно понівечене тіло було знайдене повішеним у Брюховицькому лісі, недалеко Львова. Незважаючи на багато спростовуючих доказів, його смерть радянською владою була оголошена самогубством. Справа була закрита та схована на багато років у московських архівах серед секретних матеріялів.

Щойно тепер, через 30 років, Генеральна прокуратура України заявила, що 30-річна справа Івасюкової смерти буде відкрита, переглянута та розслідувана.

Тож, з нагоди тих двох річниць, пам'ятаймо про цього талановитого композитора і поета, та вірмо, що він і люди, які щиро люблять його, нарешті дочекаються правосуддя, на яке заслуговують, і надіймося, що правда переможе.

УККА

Заява Івана Дем'янюка молодшого

Нижче подаємо текст заяви Івана Дем'янюка молодшого від 14 травня, котрою він відповів на прохання „Українського Тижневика" прокоментувати останні події справи його батька, Івана Дем'янюка.

Мій батько став „Іваном-страждальником", як і вся наша родина. В якомусь сенсі ми є третім поколінням жертв нацистської Німеччини. Мої чотири доні в сльозах прощалися з дідом. Все ж таки вони є щасливими, що мають дідуня, котрого люблять і переживають за нього. Вони допитуються, чому це трапляється нам, і все, що я можу їм пояснити, це те, що в житті трапляється ряд невиправданих і незрозумілих подій, з якими треба давати раду якнайкраще.

Беручи до уваги існуючі клопоти, пов'язані з віком і хворобою мого батька, теперішній уступ страждання батька продовжує пережитий 12-річним хлопчиною примусовий сталінський Голодомор, поранення у війні з нацистами та уціління в німецькому полоні у 21-річному віці. Далі – шестирічне переживання смертного засуду в ізраїльській тюрмі за вчинки інших, і як прямий наслідок безрозсудного нехтування правди Бюром спеціяльних розслідувань нашого американського Департаменту юстиції.

Нацисти вкрали мого батька з його вітчизни, України, так як і подібно мою маму, вивозячи її на примусову працю до Берліну, коли їй було 16 років. Тепер це знову повторюється. Понад 60 років після війни ми спостерігаємо нашого, тепер 89-річного батька, котрого лікують від різних захворювань, включно з левкомічною хворобою кісткового мозку, що є наслідком німецького полону і завдає фізичного болю, терпіння і ментальних мук. Деякі угрупування в США, Ізраїлі та Німеччині осуджують тих, які критикують ще одне судове переслідування, бо, на їхню думку, необхідно вчити нові покоління про нацистські злочини та карати винних за них, так як 20 років тому горлали в Ізраїлі, щоб повісити батька за злочини когось іншого.

Поняття подвійної відповідальности зовсім зіґноровано, бо він вже раз був звинувачений та виправданий за ці самі оскарження. Десь мусить бути научка історії з цієї божевільної дії. Але як сталося в Ізраїлі, так і в Мюнхені її не знайдуть.

Прокурори твердять, що він був активним учасником трагедії в Собіборі, але не спроможні представити хоча б один його вчинок, бо не мають й крихти доказу, що він будь-коли когось скривдив. Натомість сензаційно та безпідставно широко змальовують його, як того, що брав участь в убивстві 29,000 осіб (хоча це зменшення тверджень Ізраїлю, котрий звинувачував, а потім виправдав його у вбивстві майже 1 млн. осіб) і це вони називають справедливістю.

Як можна рішати, чи український полонений, котрого німці не уважали за людину, що пережив нацистське шаленство та проти котрого немає конкретних доказів його вини, мав би бути покараний куди суворіше, ніж котрийсь з єврейський в'язнів, що за наказом нацистів сортував одяг жертв, обтинав волосся і витягав золоті зуби мертвим, щоб самому вижити?

Переклад: **Христина Ференцевич**

Уточнення

В статті Тараса Гунчака „Засвідчена відданість вартісній ідеї" (ч. 19) має бути: „Довголітнім головою Світового товариства за патріярхальний устрій УКЦ був св. п. Василь Колодчин, а тепер – Олександер Пришляк".

НА ТЕМИ ДНЯ

Росія повертається в СРСР

Естонський учений, громадянин України Євген Цибуленко є професором Таллінської школи права, а також засновником Університетського центру з прав людини. Вміщуємо інтерв'ю з ним, яке було опубліковане на інтернет-сторінці „Нова Фінляндія".

– Чи в Естонії Ви відчуваєте себе естонцем, чужинцем, чи представником національної меншини?

– В першу чергу, я українець. Представники української діяспори є другою національною меншиною в Естонії після росіян. Українці складають приблизно 2.5 відс. населення Естонії і мають сильну організацію. Я є членом Ради українців Естонії. У нас є Український культурний центр, який більше нагадує музей, Українська греко-католицька церква. Є школа, яку із задоволенням відвідують не тільки українці, але й естонці, представники інших національностей. Українці отримують велику підтримку з боку Естонської держави.

– Чи вважають українці, що їх дискримінують в Естонії?

– Ні, українців тут дуже цінують. Проблема полягає в тому, що багато українців в Естонії свого часу було асимільовано росіянами, через що вони і втратили свою українську ідентичність. Вони не говорять українською мовою, за ментальністю більше нагадують росіян, які мають проблеми, але не реальні проблеми, а уявні.

У татар, грузинів, євреїв і інших жодних проблем немає і вони почуваються в Естонії дуже комфортно.

– Чому ж тоді представники російської національної меншини мають проблеми?

– В першу чергу через те, що за часів СРСР у росіян була створена імперська ментальність і зараз у цих людей відбувся її крах. У СРСР росіяни завжди були привілейованою нацією. Не дивлячись на те, що офіційно всі національності були в рівних умовах, на практиці у росіян завжди було більше привілеїв. Зрозуміло, коли після розвалу СРСР росіяни несподівано виявили, що вони тепер повинні бути такими, як і всі, в порівнянні з їхнім колишнім привілейованим статусом – це їм не сподобалося.

Інша серйозна причина – це російська пропаґанда. Люди, які не говорять естонською мовою, є неконкурентоздатними на естонському ринку праці – це само собою зрозумілий факт. У той же час ці люди перебувають під сильною дією російської пропаґанди, при цьому вони не читають естонських газет і не дивляться естонське телебачення.

Я читаю російські новини щодня і повинен сказати, що це – радянська риторика часів „холодної війни", ті ж методи, навіть фрази ті ж самі. Зрозуміло, коли людина перебуває під таким впливом, у неї виробляється менталітет жертви. Адже це завжди простіше – знайти винуватого. У Естонії теж є невдахи і росіяни з їх числа завжди мають готовий привід – „дискримінація". Насправді це зовсім не так – в Естонії дуже багато успішних росіян. Наприклад на медичному факультеті, а медики – це еліта будь-якого суспільства, більше половини студентів російськомовних. Про яку дискримінацію може йти мова?

– У такому разі, що є джерелом всіх цих розмов?

– Російська пропаґанда. Росія стає тоталітарною країною. Будь-яка тоталітарна держава може існувати, тільки заявляючи, що вона оточена ворогами. Такі країни, як Латвія і Естонія завжди можуть використовуватися для консолідації народу усередині Росії. Зрозуміло, це – суцільне лицемірство. У Туркменістані або Узбекистані становище росіян жахливе. Але Росія не порушує питання про них, оскільки ці країни розглядаються як союзники. А щоб бути союзником Росії, країна теж повинна бути тоталітарною. Демократичні країни сьогодні небезпечні для Росії, оскільки вони подають „поганий" приклад.

Будь-яка демократична країна – це загроза тоталітарній Росії. Балтійські країни, Україна, Грузія. Впродовж останніх років у Росії були проблеми з усіма демократичними сусідами.

– Тобто розмови про дискримінацію пов'язані з внутрішньою політикою Росії?

– Так. Це форма консолідації нації. Це проблема будь-якої тоталітарної держави. Південна Осетія, Абхазія і Придністровська Молдавська Республіка були створені Росією для дестабілізації нових незалежних держав на початку 1990-их років. Те ж саме Росія намагалася зробити в Криму, але безуспішно. Ці, керовані мафіозними структурами, самопроголошені держави створюють вогнища насильства і нестабільности в реґіоні. На даних територіях процвітає контрабанда зброї і наркотиків. Безумовно, ці квазі-держави можуть існувати тільки за підтримки Росії.

Проти Грузії постійно здійснювалися і здійснюються провокації. Зрозуміло, Грузія мала повне право відновити конституційний порядок на своїй території. В даному випадку навіть не важливо, хто перший почав, оскільки Південна Осетія не була незалежною державою, а аґресія може бути здійснена тільки відносно незалежної держави.

Абхазія і Південна Осетія незалежні тільки на папері. Насправді – це частина російської території.

За часів Бориса Єльцина Росія рухалася до демократії. Нехай манівцями, але рухалася. Зараз Росія йде назад – в СРСР. Вже зараз там відсутня свободи слова, є контроля над засобами масової інформації, влада – в руках одної партії. Парлямент і суди є кишеньковими органами, а не гілками влади.

– Багато росіян не мають громадянства в Естонії, тому що вважають мовний іспит образливим. Чи знання мови країни перебування – образливе ?

– Я вивчаю естонську мову і сподіваюся її істотно поліпшити. При цьому, я не відчуваю жодних серйозних проблем. Я вважаю абсолютно природним вивчати мову країни, в якій живу, і не можу зрозуміти тих людей, які провели в Естонії все своє життя і не спромоглися вивчить естонську мову.

(Закінчення на стор. 10)

Чому немає українських шкіл у Росії

Офіційний представник Міністерства закордонних справ Російської Федерації (РФ) Андрій Нестеренко, відповідаючи 10 квітня на запитання журналістів про дотримання людських прав українців, що проживають у Росії, заявив, що в Росії немає українських шкіл, тому що попри велику чисельність українців, які проживають на території РФ (за даними Всеросійського перепису населення 2002 року загальна кількість українців перевищує 2.9 млн. осіб), „запитів на відкриття шкіл з боку батьків і громадських організацій у федеральні і реґіональні органи управління освіти практично не надходить". Дипломат пояснив це „спорідненістю східнослов'янських мов і культур, спільною історією і єдиною православною християнською вірою".

Цю заяву 5 травня прокоментувала прес-служба Об'єднання українців Росії й Федеральної національно-культурної автономії українців Росії, найкраще обізнана в цьому питанні. Отож українських шкіл в РФ і справді немає, але не з тієї причини, яку навів А. Нестеренко. Під час вимушеного перебування України в СРСР мала місце цілеспрямована імперська політика переслідування української мови, оголошення її лише південним діялектом „общерусского языка", що призводило до русифікації українців, виникненню в них почуття меншевартости. Тепер позначається відсутність в Росії українського інформаційного простору; відсутність української церкви й жорстка протидія її поширенню; несприйняття більшістю російської політичної еліти Незалежности України, самостійности української нації і самодостатности української мови, що призводить до відсутности у Росії послідовної і системної національної політики.

Водночас, заявляючи про те, що українські школи в Росії не потрібні через близькість російської та української мов, культур, історичних шляхів і спільної віри, А. Нестеренко надав Україні вагомий арґумент для українізації російських шкіл: якщо у обох народів близькі культури і мови, загальна історія, спільне православ'я, то навіщо при такій близькості потрібні російські школи в Україні?

Українці Росії перевірили також заяву Москви про те, що українська мова як предмет викладається у одній з шкіл Санкт-Петербурґу, у двох школах Воркути, у слов'янських гімназіях Мурманська й Пензи. Керівники українських громадських організацій в цих містах Михайло Волик, Микола Бейзак і Наталя Литвиненко-Орлова спростували цю заяву: освітніх установ з вивченням української мови немає. Подекуди існують тільки недільні школи на кошти батьків.

„Порівнювати кількість російських шкіл в Україні та українських у Росії, про що говорить А. Нестеренко, дійсно нема чого: якщо в Україні російських шкіл більше 1,000, то в Росії українських просто немає", – стверджується у заяві прес-служби українських організацій.

Ветеран української і американської журналістики Ростислав Хомяк написав до „Свободи" з приводу заяви А. Нестеренка: „Ми усе нарікаємо на писання Волтера Дуранті з приводу Голодомору. І правильно. Але він писав давненько. А тепер варто відреаґувати на заяви російського „хохла" А. Нестеренка, який інформує пресу такими ж перекручуваннями, як і В. Дуранті 75 років тому".

ТРАВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

ЛАЗ був першим в СРСР

Львівський автомобільний завод – найбільше підприємство України з будівництва автобусів, відлічує свою історію з 21 травня 1945 року. Від цього дня протягом майже 10 років будувалися його корпуси і одночасно випускалася промислова продукція: двовісні причепи, автокрамниці, автокрани та ін. У 1956 році експериментальний цех заводу випустив першу, спроєктовану фахівцями заводу, модель автобуса ЛАЗ-695, а з наступного року почався їх серійний випуск. Подібних цьому автобусові в колишньому СРСР у той час не було. З того часу завод став флагманом будівництва автобусів в країні.

Львів'яни – єдині в Україні, хто почав складати кузови автобусів власними силами. На відміну від клепаних конструкцій московських автобусів, вже перші львівські автобуси були повністю зварними. В 1960-ті роки інститут ім. Євгена Патона (1870-1953) саме для львівських автобусобудівників розробив технологію зварювання каркасних конструкцій у вуглекислому середовищі, що було новиною у машинобудуванні. Сьогодні ці операції модернізовані. На заводі впроваджена ділянка з виготовлення каркасних основ автобусів.

Лого Львівского автобусного заводу.

У 1994 році на базі підприємства було створено Відкрите акційне товариство „Львівський автобусний завод", контрольний пакет акцій якого належав Фондові Державного майна України, а з 2001 року завод став приватним підприємством з колективною формою власности.

У 2002 році розпочався випуск чотирьох нових моделей автобусів: приміських, туристичних, а також особливо великих міських. У серпні 2003 року побудовано перший півтораповерховий туристичний автобус, перший з родини абсолютно нових моделей, що отримала назву „НеоЛАЗ". У травні 2004 року з'явилися дві наступні моделі „НеоЛАЗ": міський автобус і перонний автобус – обидва з низьким рівнем підлоги.

7 червня 2006 року Львівський автомобільний завод змінив назву на „Завод комунального транспорту".

Л. Хм.

Новий львівський автобус „НеоЛаз".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Кому заважає видавництво „Марка України"?

У Києві склалася загрозлива ситуація із реорганізацією структурного підрозділу „Укрпошти", який називався „Державне видавництво „Марка України". З 19 червня цей підрозділ розформовується і розчиняється серед виробничих підрозділів Київської міської дирекції „Укрпошти".

Чим же завинила „Марка України" і кому заважала директор цього видавництва Валентина Худолій, яку змусили звільнитися з праці?

Знаючи її ще з осені 1998 року, можу стверджувати, що вона разом з очолюваним нею колективом пройшла вельми непростий шлях становлення. Під її керівництвом українські маловиразні поштові мініатюри видозмінилися і з „попелюшок" стали „царівнами". Зацікавлення українською філателією у світі зростало з року в рік, завойовуючи все нових і нових прихильників не тільки серед представників діяспори, але і серед світового філателістичного товариства. Через поштову марку зростав авторитет України, пропаґувалася її історія і культура. Поштова марка посіла чільне місце серед державних атрибутів після герба, прапора, національного гимну і грошей.

Під керівництвом В. Худолій видавництво „Марка України" стало відомим у світі, а українські марки в різних конкурсах здобули чимало престижних нагород. Великий успіх мала українська поштова марка на світовій виставці 2006 року у Вашінґтоні. То чи доцільно ліквідовувати весь підрозділ разом зі спеціялістами, який приносив чималі успіхи Україні?

Тепер від непродуманих діянь керівництва „Укрпошти" постраждали не тільки філателісти. Загальновідомо, що в Україні перебувають в обігу загальновживані (стандартні) і пропам'ятні (комеморативні) марки. Перші друкуються мільйонними тиражами, які час від часу повторюються. Собівартість однієї марки становить аж 0.012 грн. Але номінальний ряд загальновживаних марок збільшується від 1 коп. до 15.4 грн. Легко порахувати собівартість друкування будь-якого випуску цих марок. Безперечно собівартість друкування пропам'ятних марок значно вища, але і далеко не збиткова. Можливо, намагаючись заробити більше фондів, „Укрпошта" останнім часом скоротила випуск пропам'ятних марок. Вже тепер в поштових віконцях годі придбати не тільки пропам'ятні марки, але й деякі номінали загальновживаних марок.

В чому ж причина цього? Чи нема в цьому якоїсь політичної складової? Хтозна.

В Україні від жовтня 2005 року до грудня 2008 року тарифи на пересилання звичайних листів для населення зросли від 45 коп. до 1.5 грн., тобто в 3.22 раза. Чи настільки зросли пенсії і платні? Коли за пересилання листа треба платити 1.5 грн., а за буханець хліба – 2.5 грн., то переважна більшість громадян залишиться без спілкування зі своїми рідними і знайомими, які проживають в інших місцевостях. Їм доведеться добре поміркувати чи послати листа, чи купити хліба.

Для маловибагливих клієнтів „Укрпошта" вигадала недешеву забавку, яку назвали „власною маркою". В березні 2007 року було видруковано чотири сюжети марок з так званими невтральними рисунками в спеціяльних аркушах, де поруч марок залишили чисте поле (купон), в який на Київському поштамті за особливу плату, яка на початку була втричі вища самого номіналу марок, вдруковували логотипи підприємств, особисті фотографії та знімки домашніх улюбленців тощо. Справа, як кажуть, пішла. Згодом підняли ціну на вдруковування. Цього року вона вже сягнула семикратного розміру.

Прикро, що ориґінальну ідею, винайдену австралійською поштою ще в 1999 році, в Україні зіпсували. Пошти багатьох країн стали вдруковувати замовлені зображення безпосередньо в маркове поле і такі марки стали називатися персоніфікованими. Цей приклад вартий наслідування.

Добру справу започаткувало видавництво в 2007 році, розпочавши 15-річний цикл вшанування Тараса Шевченка випуском марок шевченківської тематики до 200-річчя від дня народження поета. У попередні роки шевченківські марки були введені в обіг заздалегідь, наприкінці лютого. Цьогорічне Шевченківське свято в Україні для філателістів було без Шевченка, бо, наприклад, на Львівському поштамті довгоочікувані марки появилися 23 березня, а подекуди і значно пізніше. Чи це не прихований саботаж?

Щодо вшанування засобами філателії пам'ятних і знаменних дат, то в „Укрпошті" взагалі повинен бути складений на 10-15 років наперед перспективний плян поштових емісій і відзначень іншими засобами філателії всіх ювілейних дат, подій тощо. Наразі з багатьох областей надходять пропозиції з вшануванням зовсім неукраїнських особистостей або третьорядних подій, які не варті навіть немаркованого конверта. Для прикладу поштова дирекція Хмельницької области пропонує відзначити 100-ліття відкриття в Проскурові (тепер Хмельницький) першого кінотеатру. А от належно відзначити 125-ліття від дня народження в Супрунівцях, Ново-Ушицького району, Хмельницької области Григорія Голоскевича, видатного українського лінґвіста, який в далекому 1928 році уклав унікальний перший український правописний словник (близько 5,000 слів), забракло бажання і в місцевих філателістів, і в працівників пошти, і в членів Художньої ради „Укрпошти". Ювілей цієї особистості припадає на 4 жовтня цього року.

„Укрпошта" зовсім не дбає про теперішню шкільну молодь, яка повинна прийти на зміну старшим колекціонерам. Раніше спеціяльно для дітей реґулярно випускалися дешеві пропам'ятні марки, виходило чимало посібників для початкуючих філателістів, влаштовувалися Дні юного філателіста. А на що тратять свої кишенькові гроші теперішні школярі? В кращому випадку на календарики, жувальну гумку, в гірших випадках – програють у гральних автоматах.

Сумно розпочався для українських філателістів 2009 рік. Підтвердився намір „Укрпошти" припинити видання журналу „Філателія України", який ще минулого року не включили в каталог передплатних видань. Потім надійшло повідомлення про відміну 12-ої Національної філателістичної виставки, яка плянувалася в Симферополі.

Зараз багато сподівань покладається в Україні на проведення „Евро- 2012". Україна вперше прийме в себе найкращі футбольні команди европейської першости. А коли Україна запросить до себе гостей на першу міжнародну філателістичну виставку під егідою Европейської федерації філателістичних асоціяцій? За 17 років Незалежности не проведено жодного такого високого ранґу філателістичного форуму. Але ж є що показати – українські філателісти за свої експонати здобули вже чимало престижних нагород включно з Великими золотими медалями на різних европейських і світових філателістичних виставках. Потрібно тільки державну підтримку в цій справі, а особливо розуміння керівництва „Укрпоштою" важливости такої події. На жаль, теперішня ситуація говорить про інше.

Через два роки у Львові святкуватимуть 150-річчя української залізниці. 4 листопада 1861 року перший поїзд з Відня, подолавши шлях через Прагу, Краків, Перемишль, урочисто прибув до Львова. З цієї нагоди доцільно було б в рамках святкування провести спеціялізовану міжнародну філателістичну виставку, присвячену залізничній тематиці. До цієї ідеї готові підключитися поштові відомства Австрії, Чехії, Польщі, про що попередньо вже домовлено з керівництвом союзів філателістів згаданих країн. Однак проведення такої виставки вимагає державної фінансової підтримки і небайдужости з боку „Укрпошти".

Олександер Жарівський,
голова обласного товариства
філателістів, Львів

Відлуння важкого минулого

Добігає 65 років після закінчення Другої світової війни, коли доля закинула нас на чужину. Спогади – це наче настояний мед, яким хочеться почастувати друзів, знайомих, хочеться поділитися з ними приємними, а навіть і сумними переживаннями. Як на фільмовій стрічці, проходять картини минулих років.

Воєнні дії 1944 року запроторили мене з батьками і старшими сестрами з рідного Збаража (Тернопільської области) у чужі світи. Ми мандрували через Лемківщину й південну Польщу в Німеччину, відтак після п'яти років виїхали в Канаду.

Під крилами дорогих мами і тата я не усвідомлювала собі, що ми ніколи не повернемось до рідного гнізда. Тоді, ще дуже молодою, я не була свідома, з яким болем серця батьки залишали все, що роками здобували, родину і рідний край.

1945 року закінчилася війна. Повоєнні обставини стали для українських біженців, що жили тоді у так званих таборах Ді-Пі (переміщених осіб), – непередбачено сприятливими. Завдяки американській Міжнародній допомоговій організації, Злученому Українсько-Американському допомоговому комітетові українці організувались у різних таборах у містах Німеччини та Австрії, що були тоді в американських зонах. У цих таборах Ді-Пі творилися осередки української культури. Серед скитальців було багато української інтеліґенції: священики, професори, лікарі, мистці, інженери, артисти, особистості великого формату.

Наші батьки творили для молоді українське національне і культурне середовище, церкви, рідні школи, гімназії, Пласт, Спілку Української Молоді (СУМ), хори, театри, навіть університет. Ми росли, формували наші характери й світогляди. Ми пізнавали друзів, закохувались, творили родини. І цей світлий досвід ми понесли з собою у нашу дальшу мандрівку через океан – в Канаду, США та інші країни світу.

Минали роки... Прийшов час для мого остаточного усвідомлення, що таке Україна, і це я завдячую до певної міри й Канаді – країні нашого поселення. Вона дала змогу існувати рідним церквам, школам, організаціям, видавництвам. У Канаді, сьогодні виховується вже четверте і п'яте покоління українців. Наші попередники заклали основи нашого життя – сучасне продовжує будуватися на цій міцній основі. Методи – ті самі. В родинах – українська мова, діти довідуються про Україну спочатку з казок, оповідань, а згодом – з української школи, історії, літератури, водночас – з діяльности Пласту, СУМ, Церкви. Обряди, традиції, рідна мова – це все маленька Україна.

Українська діяспора виховала особливий і дуже позитивний тип людини – великої посвяти, праці для громади. А це приносило результати для всієї української справи у світі.

Ірена Чайковська-Павлів,
Монреаль, Канада

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи", просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція за загальними правилами преси має право редагувати мову за українським правописом і вдаватися до необхідних скорочень надісланих статтей.

Редакція

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Презентація першої книжки американського тому ЕУД

Д-р Василь Маркусь і Надія Заяць дарують енциклопедію Генеральному консулові України в Чикаґо Костянтинові Кудрикові.

Лука Костелина

ЧИКАҐО. – 5 квітня відбулася презентація першої книжки американського тому „Енциклопедії української діяспори" (ЕУД). Організатором святкового заходу було Наукове Товариство ім. Шевченка, Осередок в Чикаґо. З цієї нагоди редакція ЕУД одержала письмові привіти від президента НТШ-А д-ра Ореста Поповича та декана факультету вищих керівних кадрів Національної академії державного управління при Президентові України д-ра Володимира Трощинського, які зачитала адміністратор бюра ЕУД Надія Заяць.

Виступив д-р Мирон Куропась, дослідник і знавець історії перших українських еміґрантів до Америки.

З привітом виступив Генеральний консул України в Чикаґо Костянтин Кудрик, якому головний редактор ЕУД д-р Василь Маркусь вручив примірник енциклопедії. З вітаннями виступили д-р Павло Пундій – співробітник ЕУД, автор лікарських гасел; Люба Калін – від Союзу Українок Америки.

Привіт від голови Українського Золотого Хреста Наталії Іванів зачитала Орися Пундій. Архимандрит о. Іван Кротець привітав д-ра В. Маркуся як редактора ЕУД і парафіянина церкви свв. Володимира і Ольги, після чого для парафії також був вручений примірник енциклопедії.

У вітальному виступі Богдана Ватраля, президента Кредитової спілки „Самопоміч", прозвучали слова високої оцінки на адресу працівників редакції ЕУД. „Самопоміч" щедро підтримувала ЕУД від самого початку.

Д-р В. Маркусь – професор, академік, фаховий енциклопедист – не раз інформував під час своїх виступів, що початковий плян ЕУД передбачав появу шести томів. Після нарад у 1993 році, у Львові, був доданий сьомий том, про українців у колишньому СРСР. Тепер вже появився австралійський том. Американський том має бути в трьох книжках, тож 5 квітня була презентована його перша книжка, яка має 450 сторінок, понад 1,900 гасел, майже 700 фотографій та ілюстрацій, різні пояснення, статистичні таблиці й таке інше.

На презентацію прийшло близько 70 осіб. Голова Чикаґського відділу НТШ д-р Юрій Грицеляк відзначив велику працю головного редактора д-ра В. Маркуся та його співредактора д-ра Дарії Маркусь.

Широку й цікаву інформацію про працю над американським томом ЕУД подала Іванна

(Закінчення на стор. 15)

Учасники презентації (зліва): д-р Мирон Куропась, Іванна Ґорчинська, Надія Заяць, Надя Горб, д-р Юрій Грицеляк, Дора Турула, д-р Василь Маркусь.

Конференція на пошану 70-річчя Карпатської України

НЮ-ЙОРК. – 14 березня в будинку Наукового Товариства ім. Шевченка відбулася наукова конференція, присвячена 70-річчю героїчного спільного зриву українських патріотів – закарпатців, галичан, наддніпрянців. Програму конференції вступним словом відкрив голова Управи НТШ-А д-р Орест Попович. З словами привітання звернулися до учасників Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергеєв, Генеральний консул України в Ню-Йорку Посол Микола Кириченко.

У президії конференції (зліва): д-р Орест Попович, Петро Часто, д-р Сергій Панько, Посол Юрій Сергеєв, д-р Тарас Гунчак. Фото: Василь Лопух

Доповіді виголосили редактор тижневика „Свобода" Петро Часто – „Феномен Закарпаття: Давня Русь у сучасній Україні", д-р Сергій Панько – „Карпатська Україна на сторінках часопису „Пробоєм", 1933-1943", професор-емерит Ратґерського університету д-р Тарас Гунчак – „Карпатська Україна у контексті європейської політики 1930-их років".

Під час дискусії, якою керував модератор програми д-р Василь Махно, виступили д-р Осип Данко – бібліограф-емерит Єйльського університету, д-р Юрій Трухлий – професор-емерит, дійсний член Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Д-р О. Попович нагадав про сторінки літературної спадщини Яра Славутича (Григорія Жученка), присвячені карпатським січовикам, і відзначив: „Вони першими серед вояків европейських армій вчинили спротив військам держав фашистських союзників у їх аґресії на Схід". Він вказав на політику подвійних стандартів стосовно України, що її світові потуги стосували (а деколи стосують і дотепер), коли справа заходила про етнографічні кордони та право на самовизначення націй.

Посол Ю. Сергеєв підкреслив, що Карпатська Україна стала у XX ст. важливим етапом у здійсненні ідеї Незалежности України. Він розповів про те, як в Україні гідно відзначають 70-річчя проголошення Карпатської України та оборонних боїв на Красному полі поблизу Хуста.

Посол М. Кириченко, сказав: „Проголошення самостійної Карпато-Української держави стало важливим кроком на шляху відродження Соборної України і справжнім самовизначенням на користь своєї волі і правди". М. Кириченко згадав про мученицьку смерть у катівнях КГБ президента Карпатської України о. Августина Волошина.

П. Часто зупинився на кульмінаційних подіях в історії Карпатської України в 1938-1939 роках, розповів про історію створення Організації народної оборони „Карпатська Січ", про допомогу галичан, небайдужих до долі братів по другий бік Карпат.

С. Панько окреслив світоглядні принципи національно-патріотичного виховання нового покоління громадян і захисників української держави, що його вершив серед молоді започаткований закарпатськими студетами у 1933 році в Празі часопис „Пробоєм". Частина накладу цього періодичного видання потрапила до фондів НТШ-А та Української Вільної Академії Наук.

Із прозірок, що в ході доповіді демонструвалися на екрані, присутні змогли одержати повніше уявлення про редакційний напрям та склад авторського кола журналу в різні роки його існування.

У доповіді Т. Гунчака було дано вичерпну характеристику складних геополітичних процесів, які переживала Европа, почонаючи від 1920-их років. У контексті подій навколо Карпатської України важливу ролю відігравало прагнення Варшави та Будапешту мати спільний кордон у Карпатах, і це робило їх тісними спільниками у боротьбі проти українського визвольного руху. В умовах цих чинників сталося спочатку часткове, а відтак і повне захоплення Угорщиною території Карпатської України.

О. Данко – живий свідок подій 70-річної давности, у своєму виступі зупинився на допомозі Карпатській Україні з боку українців з-поза меж Закарпаття.

Ю. Трухлий народився в Ужгороді, і в його виступі можна було почути цікаві спостереження щодо ставлення до українців у тогочасній Чехо-Словацькій „першій республіці". Зокрема, позитивним явищем була підтримка владою української гімназійної молоді, прищеплення їй знань про демократичний політичний устрій. Також промовець торкнувся ролі цієї молоді у збройному захисті Карпатської України, поділився особистими спогадами про намагання гімназистів зупинити просування угорського війська.

Окрасою конференції була мистецька частина. У виконанні відомої бандуристки Лаврентії Туркевич прозвучав зустрінутий оплесками маловідомий музичний твір „Пісня про Карпатську Україну".

Сергій Панько

Промовляє Генеральний консул України в Ню-Йорку Посол Микола Кириченко.
Фото: Володимир Ткаченко

Співає Лаврентія Туркевич.
Фото: Володимир Ткаченко

Доповідь про український образ світу

НЮ-ЙОРК. – На початку березня гостем щотижневих суботніх програм у Науковому Товаристві ім. Шевченка була фулбрайтівська стипендіятка з Луганського національного університету – завідувач катедри англійської філології Тетяна Степикіна. Мовознавчі проблеми сучасного українознавства вона досліджує на межі різних наук, передусім лінґвістики та філософії.

Наголошуючи на актуальности досліджень інваріянтних рис національного образу світу, доповідачка згадала про Першу Всеукраїнську наукову конференцію „Український образ світу: особливість у світовому контексті", що відбулася в Центрі українознавства при Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка у жовтні 2008 року. У подальшому викладі Т. Степикіна окреслила коло головних понять, що походять з аналізи текстів народних пісень і авторських поетичних творів.

Пресова служба НТШ

Тетяна Степикіна

Свято матері в Українському Американському Культурному центрі Ню-Джерзі

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – З ініціятиви парафіян Української католицької церкви св. Івана Хрестителя Зоряни Ковбаснюк, Ірини Гавриш, Олі Марин, Роксолани Лещук, Оксани Пилипів і Мирослави Варшавської, 9 травня в Українському Американському Культурному центрі Ню-Джерзі відбувся концерт, присвячений Дню матері.

Основу програми склав виступ танцювального ансамблю „Іскра", у якому беруть участь діти і молодь різного віку – від шести до 19 років. У їхньому виконанні були показані танці „Привіт", „Гуцулка", „Коломийка", „Буковинський танець" „Закарпатська полька", „Чардаш", „Десятка", „На базарі", а на завершення концерту – блискучий гопак.

Глядачі були зачаровані майстерністю виконання, запальністю дітей, народними строями, які виготовили Гриць і Сузана Гивелі, Анна Мандзій, Анна Денисик, Віолета Лучай, Христина Вох та інші. Заля дякувала керівникові ансамблю Андрієві Цибикові, заспівавши йому „Многая літа".

З. Ковбаснюк, даруючи А. Цибикові квіти, виголосила вітальне слово з подякою за виховання молоді в патріотичному дусі, подякувала усім учасникам концерту.

А. Цибик прилучився до українського танцю в ансамблі „Каштан" в Огайо, потім був учнем Роми Прийми-Богачевської, виступав в ансамблі „Сизокрилі", вчився у найкращих хореографів Північної Америки, а також в Україні, в Академічній школі українського народного танцю ім. Павла Вірського. Він став відомим артистом балету і наставником молоді.

На сцені співали під супровід бандур Оксана Телепко і Калина Лещук, успішно виступив дует Марти Телепко і Мар'яни Пилипів, грав на скрипці Андрій Гавриш з акомпаніяментом на фортепіяні Лілії Кушнір, показали своє вміння юні піяністи Діяна і Марко Завадівські, Алекса Чарторийська, Наталя Мусій.

Глядачів чарували вишукані народні строї. Надя Генiюш з дочками Мартою і Поліною Миронюками.

На фортепіяні грає Діяна Завадівська.

Співає Оксана Телепко.

Концерт розпочався танцем „Привіт".

Юний скрипаль Андрій Гавриш з Олею Марин, однією з ініціяторок концерту.

Вели програму Олександра Завадівська і Влодко Темницький.

Зворушили гостей вечора відеофільми Ольги Марин – про Україну та Івана Лещука „Діти про маму". За участі дітей були розіграні подарунки мамам.

Л. Хм.

Учасники ансамблю „Іскра" з художнім керівником Андрієм Цибиком (в центрі).

Росія...

(Закінчення зі стор. 5)

Потім вони скаржаться, що їх „дискримінують".

– Чи оптимістичні Ви щодо майбутнього Естонії?

– Щодо Естонії – так. Щодо Росії, на жаль, ні. Я турбуюся про майбутнє України. Я вважаю, що реакція міжнародного співтовариства щодо дій Росії в Грузії не була достатньо жорсткою. Якщо подивитися російські новини, вони тріюмфують: „Західні країни не можуть нічого нам зробити". Це є найбільш дивним наслідком війни в Грузії.

Влада Росії тепер щиро вірить, що їх у будь-якому випадку не покарають, а це мотивує продовжувати експансіоністську політику. Скільки можна говорити про нафту? Для Росії нафта і газ – це 70 відс. бюджету, тоді як Европа залежить від російських енерґоносіїв на 20-30 відс. Росія залежить від продажу енерґоносіїв більше, ніж Европа від їх постачання. Припинення постачань означатиме повний крах російської економіки. На початку 1970-их років арабські країни вирішили чинити тиск на Европу і припинили постачання нафти. Це був важкий час для Европи, але Европа вистояла.

Що ж змінилося сьогодні? Невже демократичні цінності більше нічого для нас не означають?

Загальні збори кредитівки „Самопоміч" в Чикаґо

Президіяльний стіл на загальних зборах кредитівки „Самопоміч"

ЧИКАҐО. – 3 травня члени Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки „Самопоміч" зібралися в залі головного бюра „Самопомочі", щоб заслухати звіти про діяльність кредитівки у 2008 році.

Президент дирекції Михайло Кос відкрив збори та попросив чоту українських ветеранів внести прапори. Після виконання державних гимнів США і України Владика Ричард Семенюк прочитав молитву. Хвилиною мовчання вшановано членів і працівників Кредитівки, які відійшли у вічність протягом минулого року.

Президент установи і виконавчий директор кредитівки „Самопоміч" Богдан Ватраль звітував про діяльність Кредитівки, яка у 2008 році заробила 3.4 мл. дол. Прибуток дав можливість збільшити резерву до 77.2 млн. дол. Рівночасно збільшено резерву на позичкові втрати до суми 7.7 млн. дол. Капітал установи зріс до 84.9 млн. дол. Сьогодні кредитівка більш стабільна, ніж 90 відс. всіх кредитних спілок у США. На 31 грудня 2008 року активи дорівнювали 472 млн. дол., сума позик була 250.5 млн. дол., а членство зросло до 23,889 осіб.

Віце-президент дирекції Ореста Фединяк, голова Фундації „Самопоміч", пояснила, що таке Фундація, чому її створено та як можна вносити подання на підтримку від Фундації „Самопоміч".

Віце-президент дирекції Олег Караван звітував про будівничі пляни кредитівки. У Ню-Джерзі відкрито філію при Українському Американському Культурному Центрі Ню-Джерзі у Випані замість філії в Парсипані. За Кредитовий комітет звітував голова Антоній Кіт. Звіт Контрольної комісії прочитав Богдан Вруський, пояснюючи ролю комісії. Він повідомив, що федеральні ревізори схвально оцінили стан установи.

Далі відбулося обговорення звітів. Переобрано трьох членів дирекції, склад якої загалом залишився без змін.

Було оголошено ряд привітів від громадських установ та окремих осіб. Першим привітав присутніх Генеральний консул України в Чикаґо Костянтин Кудрик. Від Українського Конґресового Комітету Америки, відділ Ілиной, виступив з привітом Богдан Мельник. З привітами виступили Галина Бориславська з організації „Помаранчева хвиля", Богдан Боднар від Товариства новоприбулих та Іван Павлик від Організації Оборони Чотирьох свобід в Україні, активний громадський діяч Лука Костелина, священики з дев'яти українських православних і католицьких парафій – о. Богдан Налисник з парафії св. Миколая, о. Михайло Пасіка з парафії св. Софії, о. Панкратій з Катедри св. Володимира, о. Ігор Кошик, о. Микола Бурядник з парафії св. Йосифа, о. Ярослав Мендюк з парафії св. Йосафата, при якій існує єдина філія в штаті Індіяна.

Вітали кредитівку Ірина Вруська від Спілки Української Молоді ім. Миколи Павлушкова в Чикаґо й Мирон Васюнець – СУМ в Палатайні, Андрій Дурбак – від Пласту, Орися Кардосо – президент Українського Інституту Модерного Мистецтва, Гриць Караван – від танцювального ансамблю „Громовиця", у якому понад 80 відс. танцюристів є активними членами кредитівки.

Від Української Католицької Наукової Фундації та Українського Католицького університету присутніх привітав Данило Шиманський.

Про Кредитівку „Самопоміч" можна докладніше довідатися на сторінці Інтернету: www.selfreliance.com, де можна знайти останній „Кооперативний голос" із усіма звітами.

Дора Турула

4 червня: вшанування Шолом-Алейхема

Цього року виповнюється 150 років з дня народження в Україні видатного єврейського письменника Шолом-Алейхема, чий талант розкрився саме в описі непростого життя єврейського народу за часів Російської імперії.

Постійне представництво України в ООН підтримало ідею участи українських мистців в акціях єврейської громади США в Ню-Йорку щодо вшанування цього ювілею, а саме – приїзд з Києва артистів Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка з виставою „Скрипаль на даху світу" за романом „Тев'є-молочник". Свого часу мюзикл „Скрипаль на даху" за мотивами зазначеного роману пройшов в США.

Вистава відбудеться 4 червня, о 7-ій год. вечора, в театрі „Міленіюм". Тел.: (718) 615-1500.

У виставі візьмуть участь лавреат Національної нагороди ім. Тараса Шевченка Богдан Ступка, артисти єврейського музичного театру „Фаєрлех". На вечір запрошена онука письменника Бела Кауфман.

Посол Юрій Сергеєв,
Постійний представник України в ООН

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

147. Євангелія від Матвія, 11: посольство від Івана Хрестителя

Предтеча Іван Хреститель у цей час перебував у в'язниці і, почувши про діла Христові, послав до Нього своїх учнів з запитанням: „Ти той, що має прийти, чи іншого маємо чекати?" Христос підтвердив, що чуда творяться і Добра Новина проповідується, а також підкреслив ролю самого Івана Хрестителя („він є Ілля, що має прийти").

Ісус висловив докір тим містам, де сталося найбільше чуд, але люди не покаялися. Він закликав: „Прийдіть до Мене усі втомлені й обтяжені, і я облегшу вас".

Іван Хреститель був страчений за наказом царя Ірода Антипи на вимогу дружини царя Іродіади.

Андреа Мантена (1430-1506). „Іван Хреститель"

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Звертайтесь до нас з своїми фінансовими потребами.

- *Money Market рахунки*
- *Високі відсотки на сертифікати*
- *Чекові рахунки*
- *Пенсійні рахунки (IRA)*
- *Позички на приватні та комерційні будинки*
- *Персональні позички*
- *Позички на нові та вживані авта*
- *Грошові перекази (Western Union, Meest)*
- *Індивідуальні скриньки*

Телефонуйте безкоштовно
1-866-859-5848

Цілодобовий доступ до рахунку через інтернет.

Обслуговання української громади понад 40 років.

216 Foordmore Road • P.O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641, ext. 141
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Summer Camp Dates and Information

Tennis Camp

June 21 to July 2 $675 UNA member $725 non-member

Kicks off the summer with 2 weeks of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls age 10-18, under the direction of Mr. George Sawchak. Attendance will be limited to 45 students.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop

July 5 to July 18 $950 UNA member $1,000 non-member

Vigorous 2-week dance training for intermediate and advanced dancers age 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Ukrainian Cultural Festival. (Additional information http://www.syzokryli.com)

Tabir Ptashat

Session 1: June 28 to July 5
Session 2: July 5 to July 11

Ukrainian Plast camp (tabir) for children age 4-7 accompanied by their parents. To register child please watch for registration form appearing February 27, March 6, April 3 in Svoboda, March 1, March 8, April 5 in The Ukrainian Weekly. For further information please contact Mrs. Neonila Sochan at 973-984-7456.

Exploration Day Camp

Session 1: June 29 to July 3 $150 per week per child or $35 per day per child
Session 2: July 6 to 10

A day camp for boys and girls age 7-10, with five hours of supervised fun daily.

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: July 19 to 24 $160 per week per child staying on premises
Session 2: July 26 to 31 $200 per week per child staying off premises

A returning favorite for children age 4 to 7. Campers will be exposed to the Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, storytelling, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language, as well as new and lasting friendships with other children of Ukrainian heritage.

Discovery Camp

July 19 to 25 $400 UNA member $450 non-member

Sleep-away camp for children age 8-15 filled with outdoor activities, sports, and arts and crafts designed to enhance the Ukrainian cultural experience.

Ukrainian Chornomorska Sitch Sports Camp

Session 1: July 26 to August 1 $395 per week
Session 2: August 2 to 8

40th annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association Chornomorska Sitch for campers age 6- 17. The camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact Mrs. Marika Bokalo at 908-851-0617 or e-mail sportsschool@chornomorskasitch.org for application and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Session 1: July 26 to August 8 $950 UNA member
Session 2: August 9 to 22 $1,000 non-member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for children and teens age 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Each session ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students.

Концерт в пам'ять Чорнобиля

ІРВІНҐТОН, Ню-Джерзі. – В неділю, 26 квітня, у залі Українського народного дому з нагоди 23-ої річниці Чорнобильської катастрофи, відбувся концерт-рециталь учнів Українського музичного інституту (УМІ), відділу в Нюарку, Ню-Джерзі.

Головним спонзором імпрези була кредитівка „Самопоміч". Прихід з імпрези – вступні датки і льотерія – становив 1,100 дол. Весь дохід був призначений для сестри Бернарди Аркатин на її поїздку в Україну, де вона відвідає сиротинці і передасть сиротам дарунки за гроші, отримані з імпрези. Це вже п'ятий концерт відділу УМІ, який відбувається у річницю Чорнобиля і прихід з якого йде на допомогу сиротам в Україні через руки сестри Бернарди.

Дбайливо складені і видруковані програмки і квитки виконала Орися Сорока, а в буфеті допомагали Ірена Білевич, Марія Сорока і Бася Біґуняк.

Слухачі були приємно зворушені добрим виконанням творів українських та інших композиторів. Учнів до виступу підготували вчителі Таїса Богданська, Рафаїл Венке, Олеся Гривнак, Дора Ольшанівська-Ґоман і Ліля Кушнір.

Програму почала і виголосила вітальне слово Т. Богданська, яка була головною рушійною силою і організатором рециталю. Вона вже багато років улаштовує музичні концерти в Ню-Джерзі і Ню-Йорку, виступала кілька разів і в Україні. Т. Богданська була головою УМІ, а тепер є головою Нюаркського відділу інституту.

З промовою виступила сестра Бернарда, яка їздить в Україну вже 15 років. Сестра Бернарда не тільки привозить дітям ласощі та іграшки, а й спілкується з ними, їх потішає, вчить релігії, роздає образки. 17 років тому, коли сестра Бернарда потрапила в аварію і дістала травму хребта, вона дала обіцянку щорічно їздити до найбідніших дітей, якщо матиме можливість ходити. Присутні з ентузіязмом вітали „Українську Мати Тересу". На залі також була сестра Зиновія з Пасейку, Ню-Джерзі.

Композицію „Ранок" Едварда Ґріґа виконують в чотири руки Маркусь Ґоман і його вчителька Дора Ольшанівська-Ґоман.

У концерті першим виступив Маркусь Ґоман, який грав на чотири руки зі своєю учителькою Д. Ольшанівською-Ґоман. Потім виступали Даріен Фіоріно, Сара Адамю, Марічка Сорока, Алекса Чарторийська, Олесь Біґуняк, Софійка Сорока, Оля Біґуняк, Таня Біґуняк, Павло Кравчук, Володимир Стащишин, Андрій Гавриш, Анна Івашко, Святослав Лесько.

У льотереї першим виграшем стала картина „Соняшники" мисткині Ірени Носик з Торонто. Квитки для льотереї виготовив Олег Голинський.

Божена Ольшанівська

Конкурс української книги в Італії

РИМ. – Конкурс української книги в Італії, заснований найбільшим україномовним виданням – „Українською газетою", має на меті привернути увагу громадськости в Україні до видання книг у діяспорі, сприяти промоції кращих зразків українських видань за змістом, художнім оформлен, підвищенню ролі української книги в суспільстві. Захід підтримало Посольство України в Італії.

На конкурс приймаються прозові чи поетичні книги українською мовою авторів, що проживають в Італії, або ж книги, написані під час проживання в Італії, надіслані до редакції „Української газети". До конкурсних книг додається лист-звернення до журі, перелік публікацій про книгу, відгуки читачів. Головою журі є Олена Пономарева, професор Римського університету.

Два примірники книги з позначкою „На конкурс „Українська книжка року в Італії" слід надсилати на адресу редакції: Gazeta Ukrainska, via Virgilio Maroso, 50, 00142 Roma, Italia.

Підробиці на сайті: www.gazetaukrainska.com. Довідки електронною поштою: soronevych@libero.it

Маріанна Сороневич

Презентація...

(Закінчення зі стор. 8)

Ґорчинська, автор багатьох гасел. Вона розповіла про науковців, мистців, спортовців, редакторів, журналістів, священиків, громадських, політичних та господарських діячів, причетних до цього проєкту. Довголітнім секретарем видавництва ЕУД була св. п. Галина Заяць. Її обов'язки тепер перебрала її дочка Н. Заяць.

І. Ґорчинська назвала добровольців, які переглядали пресу і архіви, шукаючи потрібну інформацію. До них належали Зеня Литвинишин, Міля Вишницька, Люба Шеремета, Надя Горб, Еміліян Басюк, д-р Ілля Ткачук. Рута Галібей займалася впорядкуванням бібліотеки, Оксана Роздольська – впорядкуванням матеріялів, а Дора Турула була коректором.

Згадала І. Ґорчинська й про те, що Управа НТШ в Америці присилала на допомогу редакції працівників з України, якими були Ірина Старовойт, Марія Ревакович, Віктор Дудко, Мирослава Олійник, Юрій Микитенко, Мирослава Прихода. Особливо корисною була праця д-ра В. Трощинського з Києва.

Спонзорами американського тому ЕУД були НТШ-А, Фундація приятелів енциклопедії України, Кредитова спілка „Самопоміч" в Чикаґо, Кредитова кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку, Фундація „Спадщина", багато діяспорних добродіїв.

І. Ґорчинська з почуттям глибокої любови згадала д-ра Д. Маркусь, яка не дожила до появи першої книжки американського тому, до чого докладала героїчні зусилля, не зважаючи на важку недугу.

Син д-ра В. Маркуся, Василь Маркусь молодший, подякував присутнім за тепле прийняття появи першої книжки американського тому ЕУД.

Першу книжку американсього тому ЕУД можна замовити у НТШ-А. Ціна: 40 дол. плюс 6 дол. за пересилання, для членів НТШ-А – 32 дол. плюс 6 дол. за пересилання. Адреса: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, NY 10003. Електронна пошта: info@shevchenko.org. Чеки або грошові перекази виписувати на: Shevchenko Scientific Society.

Чому українці виїздять до Европи?

ТОРОНТО, Канада. – Минулого літа мені довелося відпочивати в Портуґалії. Пам'ятаю моє здивування, коли, блукаючи вулицями Лісабону, часто чула там українську мову. Хто були ті українці, як і чому опинилися вони в далекій від батьківщини країні Европи?

На ці запитання я знайшла відповіді, побувавши на черговій лекції Наукового Товариства ім. Шевченка, що відбулася 3 квітня в ґалерії Канадсько-української мистецької фундації.

Доповідач – молодий соціолог Наталка Пацюрко, що закінчила університет у Львові, докторат захистила в МакҐілському університеті в Монреалі, а тепер продовжує постдокторські студії в Торонтському університеті.

За її власним визнанням, на тему докторської дисертації її наштовхнуло практичне спостереження: щоразу, повертаючись зі студій до рідного містечка Пустомити, що під Львовом, бачила вона, як меншає доросло працездатного населення, що подавалося в світи на заробітки.

Розпитування людей з'ясувало: виїжджають переважно до Італії, Еспанії та Портуґалії. Так виникло цікаве дослідження трудової міґрації українців до Европи, з результатами якого Н. Пацюрко ознайомила слухачів.

Спираючись на інтерв'ю з еміґрантами, анкетні опитування, державну статистику, закони про міґрацію, пресу, Н. Пацюрко переконливо висвітлила низку ключових питань, що допомагають зрозуміти непрості процеси української реальності, які часто не вкладаються у клясичні теорії західної соціології.

Найважливіше з них – безперечний зв'язок трудової міґрації з тіньовою економікою України. Занепад державної економіки спонукав населення до розвитку неформальних шляхів „в обхід держави", як то – прикордонної (човникової) торгівлі, короткочасних виїздів на заробітки до Центральної Европи, врешті, довготривалої міґрації до південноевропейських країн.

Виникнення в цих умовах численних тіньових організацій з працевлаштування за кордоном (псевдотуристичних аґенцій, ефективної мережі особистих контактів, ринків праці міґрантів) виявилось надзвичайно ефективною та гнучкою системою, що не вимагає додаткових вкладень для професійного підготування міґранта.

Інший важливий аспект цього процесу – існуючі суперечності між обмежуючою державною міґраційною політикою та реальним попитом на робочу силу міґрантів в Італії, Еспанії, Портуґалії, що й пояснює велику масу українців-заробітчан саме в цих державах.

Отже, і в країнах, що отримують міґраційну робочу силу, тіньова неформальна економіка сприяє процесові міґрації. Однак, завдяки цьому, український міґрант опиняється у несприятливій для себе позиції: він є нелеґальним, не захищеним законами, заробітки його менші, та й сфера праці обмежена здебільше домашнім господарством, доглядом за дітьми та старшими людьми. Тому переважну кількість міґрантів складають жінки середнього віку.

Порівнюючи трудову міґрацію українців до Европи з міґрацією до Канади, можна бачити, що, хоча остання є чисельно меншою (30 тис. осіб проти 1 млн.), однак політична відкритість Канади до іміґрації створює кращі умови для інтеґрації в суспільство. Напевно, найбільш зворушливими в доповіді були записи розповідей українських жінок, яких скрутне економічне становище змушувало залишати рідну домівку і вирушати в незнані світи. Опинялися в чужих країнах, не знаючи мови, не маючи жодної знайомої душі. Що ж далі? Більшість після короткочасного перебуванння на заробітках (1-3 роки) поверталася додому. Однак, непевна політична і економічна ситуація в Україні змушує багатьох з них до повторної, на цей раз вже постійної еміґрації, з дітьми та родинами.

Соціолог Наталка Пацюрко

Н. Пацюрко висвітлила одну з надзвичайно важливих та болючих проблем сучасної України, що в багатьох аспектах повторює аналогічні світові процеси. Подібно до міґрацій з інших посткомуністичних держав (Польщі, Румунії, Болгарії), українська трудова міґрація розвинулася як наслідок розпаду соціялістичної системи, складності політичного та економічного становлення молодої держави та зміни взаємин між державою і її громадянами.

Дагмара Турчин-Дувірак

Олегові Купчинському – 75 років

ЛЬВІВ. – 18 травня виповнилося 75 років голові Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові Олегові Купчинському – видатному діячеві української науки і громадського життя.

Народився О. Купчинський у священичій родині в селі Сороцько, Тернопільської області. У 1952 році закінчив середню школу робітничої молоді в Скалаті, у 1958 році – філологічний факультет Львівського державного університету. Опісля працював у Львівській національній науковій бібліотеці України ім. Василя Стефаника, у Центральному державному історичному архіві, Інституті українознавства ім. Івана Крип'якевича.

Від 21 жовтня 1989 року – науковий секретар НТШ, а з 17 грудня 2005 року – голова НТШ. У 2006 році він захистив докторську дисертацію „Акти та документи Галицько-Волинського князівства XIII-першої половини XIV ст." Того ж року став відповідальним редактором „Вісника Наукового товариства ім. Шевченка".

Коло наукових зацікавлень О. Купчинського – історія, філологія, етнологія, архівознавство і спеціальні історичні дисципліни. У його науковому доробку нині понад 500 наукових, науково-популярних і редакційних праць – статті, огляди, рецензії, розділи у колективних дослідженнях, збірники документів, монографії.

Нині у діяльності О. Купчинського можна виділити чотири основні напрями: науковий, науково-організаційний, редакційно-видавничий та суспільно-громадський.

До найважливіших його праць з історії мови належать „Українська церква і питання української (руської) народно-розмовної мови у другій половині XVI-XVII ст.", „Мова „Казання" Мелетія Смотрицького на похороні о. Леонтія Карповича 2 листопада 1620 року", „Лексичний склад актів і документів Святоюрської юридики у Львові 70-х років XVI-XVII ст." та ін.

Окремо виділяються глибокофахові дослідження О. Купчинського з архівознавства: „Каталог пергаментних документів Центрального державного історичного архіву УРСР у Львові. 1233-1799" у співавторстві з Е. Ружицьким, „Земські та гродські судово-адміністративні документальні фонди Львова", твори з прикладної архівістики.

Велику увагу приділяє О. Купчинський палеографії, археографії. Він є автором праць з історії картографії: „Україна в картографічних творах колекції Центрального державного історичного архіву УРСР у Львові", „Рукописні карти України XVIII ст. Ермітажної збірки Державної публічної бібліотеки ім. Михайла Салтикова-Щедріна в Ленінґраді" „Причинки до історії української картографії" 1930-1940 років".

Крім проблем загальної історії і спеціяльних історичних дисциплін, О. Купчинський приділяє увагу історичному минулому Церкви в Україні та її теперішнім проблемам. Йому належать численні біобібліографічні студії про відомі і маловідомі постаті української науки і культури XVIII-XX ст.

Окрема сторінка в біографії О. Купчинського – редакторська і видавнича діяльність. Вона почалась у 1960-ті роки з підготування збірників документів і матеріялів, присвячених різним особам і подіям, у яких О. Купчинський – укладач і співупорядник – був також автором коментарів „Іван Франко. Документи і матеріяли", „Леся Українка. Документи і матеріяли", „Акти села Одрехови: XVI-XVII ст.", „Гайдамацький рух в Україні в XVIII ст.", „Історія Львова в документах і матеріялах" та ін. З його участю підготовлено 15 збірників.

Пряма редакторська праця лягає на О. Купчинського з відновленням НТШ у Львові і організації „Записок НТШ". Він розуміє, що НТШ в сучасних умовах – це передусім видавнича діяльність, у якій важливу ролю відіграє його основний друкований орган „Записки НТШ". Коли в часи Михайла Грушевського українська гуманітаристика робила лише перші кроки, а тому існувала можливість увесь спектр суспільно-гуманістичних наук обмежувати історією, філологією, зрідка етнологією і вміщати в одній книзі, то перед О. Купчинським постала проблема тематичного виокремлення різного за напрямами знань матеріялу.

Тепер томи „Записок НТШ" присвячуються історії, філології, окремо спеціяльним (допоміжним) історичним дисциплінам, етнографії і фолкльору, археології, архітектурі та містобудуванню, музикознавству, образотворчому й ужитковому мистецтву, театрознавству. Тому й довелося О. Купчинському переробляти структуру видання, виходячи з умов сучасного рівня функціонування науки. На сьогодні під керівництвом О. Купчинського вийшло друком уже 36 томів „Записок НТШ".

Редагування „Записок НТШ" — не єдина справа у видавничій діяльності О. Купчинського. Він курує „Праці НТШ", які належать природничо-математичним наукам, є відповідальним редактором „Вісника НТШ" – органу Світової ради товариства, веде низку видавничих серій НТШ. Нині під його керівництвом продовжується підготування багаторічного проєкту енциклопедії „Наукове товариство ім. Шевченка", підтримуються контакти із видавничими групами Осередків НТШ по Україні.

Звичайно, у короткому повідомленні поза увагою залишається суспільно-громадська діяльність О. Купчинського, яка може становити окремий предмет обговорення. Залишається лише побажати ювілярові міцного здоров'я і подальшої плідної праці на користь національної науки.

Д-р Леонід Рудницький

Голова Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові Олег Купчинський.

Тарас Бульба на малюнках студії „Зерна"

За кіносценарієм Олександра Довженка. Продовження. Початок в чч. 12-19.

З кріпосної брами вилетів гусарський полк, краса всіх кінних полків. Під усіма вершниками були всі, як один, бурі коні. Попереду всіх мчав Андрій. Сторопів Тарас, пізнавши здалека Андрія. А тимчасом Андрій, розпалений жаром бою, помчав, як молодий хорт, найгарніший і найпрудкіший з усієї зграї, рубаючи направо й наліво. Не витерпів Тарас.

– Як? Своїх? Чортів сине, своїх б'єш? – гукнув він щосили. – Ану, заманіть його до лісу!

І Тарас помчав до лісу. Зразу ж 30 найпрудкіших козаків кинулися на конях навперейми гусарам.

– Стій! – гукнув Тарас.

Затремтів Андрій усім тілом, став блідий, як школяр. Він побачив перед собою батька.

– Стій і не ворушись, – промовив Тарас. – Я тебе породив, я тебе і вб'ю!

– Ведуть! Ведуть! Козаки!

Запорожці йшли з непокритими головами, з довгими чубами. Вони йшли не боязко, не похмуро, а з якоюсь тихою гордістю, їх одежа з дорогого сукна звисала на них старим руб'ям.

Попереду всіх ішов Остап. І кати.

Остапові першому довелося випити гірку чашу. Він глянув на своїх, підняв заковану руку вгору і промовив голосно: „Боже, пошли нам силу, щоб ніхто з нас не промовив ні слова".

– Добре, синку, добре... – тихо прошепотів Бульба, понуривши в землю свою сиву голову.

Підняли, піднесли Остапа на останні муки. Не витримав Остап і скрикнув з душевної немочі:

– Батьку! Де ти? Чуєш, тату?

– Чую! – розляглося серед загальної тиші.

І весь мільйон народу рівночасно здригнувся.

Тарас сидів на березі моря. До нього долітала пісня запорожців і кигикання самотньої чайки з очереті.

– Остапе мій, Остапе мій...

Тарас плакав.

Гуляли білі баранці по морі, і вже зовсім здалека, ледве чутна, долинала пісня:

Гей, повій, повій, та буйнесенький вітер,
Та понад тими байдаками,
Де пливуть козаки, тільки мріють шапки,
Та й на той бік, за ними...

Самотній Бульба, як корабель у морі, мчить степом, де так недавно тішили йому серце його синочки, і небо, і безмежна просторінь.

„Українські вечорниці" в Ізраїлі

Співає Кариночка Шакир.

КАРМІЕЛЬ, Ізраїль. – 23 квітня впродовж двох з половиною годин в місцевому палаці культури тривали „Українські вечорниці", які організувала Зіна Гуревич. Позаду у неї були три місяці проб. Світлана Княжевська виготовила усі театральні костюми. А її чоловік Анатолій зробив на сцені тин, хату, лави разом з глечиками і рушниками.

Керівник школи бальних танців Геня Левант підготувала з своїми учнями українські і еврейські танці. Усіх зачарувала з самого початку концерту Кариночка Шакир, колишня киянка, яка виконала пісеньку „Україночка".

Таня Флідман підготувала відеофільм з краєвидами Києва, коли звучала пісня про столицю України.

Глядачам сподобалися мініценки „На ярмарку", „Вареники", „Несе Галя воду", „Ой, під вишнею", „Ти до мене не ходи", „Два дубки". А за те, що на вечорі увесь час звучала зі сцени чиста українська мова, організатори дякували Світлані Глаз, голові Товариства „Українці в Ізраїлі". Вона була ведучою вечора.

23 квітня в Кармієлі побували Посол України в Ізраїлі Ігор Тимофеєв, перший секретар посольства Володимир Іларіонов і радник з питань культури Світлана Романченко. В муніципалітеті відбулась зустріч гостей з представниками адміністрації. На зустрічі був також голова Всеізраїльського об'єднання вихідців з України Давид Левин. Посол від імені уряду України подарував дітям міста 10 путівок до Міжнародного дитячого табору „Артек" в Криму.

Посол І. Тимофеєв народився в Дніпропетровську, у війську служив в Донецьку, був інспектором ООН в Іраку у 1998 році, заступником міністра оборони, займався дослідженнями в Інституті міжнародних досліджень США. Він висловив готовність „звести" Кармієль з одним з українських міст на засадах побратимства.

Увечорі гості відвідали „Українські вечорниці". Посол виступив на вечорі українською мовою, вручив на пам'ять про зустріч вишиваний рушник.

Світлана Овчаренко

Посол України в Ізраїлі Ігор Тимофеєв, ведуча вечора Світлана Глаз (в центрі) і Зіна Гуревич.
Фото: Ігор Воровський

На сцені – учні школи бальних танців.

Передплатіть „Свободу" в Інтернеті!

Найстарша українська газета світу – тижневик УНСоюзу „Свобода" поміщує електронну версію кожного числа на свою інтернет-сторінку: www.svoboda-news.com. На обмежений час користування цією послугою є безкоштовним. В майбутньому, щоб мати доступ до останнього випуску газети і до електронного архіву „Свободи", треба буде стати передплатником електронної версії.

Передплатити електронну „Свободу" можна і тепер за 55 дол. на рік на вказаній сторінці кредитовою карткою через PayPal. Якщо маєте складнощі з передплатою через PayPal, а також для звичайної передплати на папері, скористайтеся телефоном (973)-292-9800, дод. 3042, або (800)-253-9862, дод. 3042, або поштою. Передплатники звичайної (друкованої) версії газети, можуть користуватися електронним архівом за 15 дол. на рік додатково до основної передплати.

Для цього приготуйте кредитову картку і подзвоніть до нашого відділу передплати на число **(973)-292-9800**, дод. 3042, або **(800)-253-9862**, дод. 3042. Ви дістанете електронною поштою ім'я користувача (user name) і пароль (password) – збережіть їх для доступу до архіву, де Ви знайдете останнє число газети.

Редакція

Програма братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включає два види грошевих нагород:

ЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ УНСоюзу приділені залежно від року навчання студента.

ОСОБЛИВІ СТИПЕНДІЇ - шість до дев’яти стипендій спеціяльного призначення: *Йосипа і Дори Ґаландюк,* памяті *Марії, Дмитра і Ольги Яросевичів, Віри Станґль, Йосипа Волька* і стипендія *Блакстону*, заснована корпорацією Українського Народного Дому в Блакстоні, Масачусетс.

- Стипендії і нагороди надаються тільки для “UNDERGRADUATE” студентів акредитованих коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня бакалявра і для випускників середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.
- Прохання про надання стипендії чи нагороди приймаються від студентів, які на 1-ше червня, року в якому складають аплікацію, є АКТИВНИМИ ЧЛЕНАМИ УНСоюзу принаймі ДВА РОКИ.
- Аплікацію, з вимаганими додатками треба надіслати до Головної Канцелярії УНС в ОДНОМУ КОНВЕРТІ, датованому не пізніше, як 1-го червня 2009 р.
- Конверти датовані пізніше, не правильно заповнені аплікації або брак додатків до аплікації, автоматично дискваліфікують студента.
- За подальшими інформаціями і аплікаціями на стипендії УНСоюзу зайдіть на нашу інтернет-сторінку **www.unamember.com** /membership benefits.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt. 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Please send me an application for the **2009-2010** academic year.
(Please print or type)

NAME:______________________________

ADDRESS: ______________________________

CITY:______________ STATE:__________ ZIP CODE__________

TEL:______________ E-MAIL______________

Web:______________ I am a member of UNA BRANCH # __________.

З’ЇЗД СЕНЬЙОРІВ НА СОЮЗІВЦІ ВІД 14-19 ЧЕРВНЯ 2009 р.

Замовляйте кімнати вчасно на З’їзд Сеньйорів, який відбудеться на Союзівці починаючи від неділі по полудні з реєстрацією при вині та сиром до п’ятниці пополудні з обідом.

Побут на Союзівці включає 5 нічлігів, харчування від понеділка з сніданком до п’ятниці з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС –
Одна особа $440, двоє осіб в кімнаті по $370 від особи.
Один вечір за особу $110, двоє осіб в кімнаті по $87 від особи.
Не-члени УНС –
Одна особа $490, двоє осіб в кімнаті по $385 від особи.
Один вечір за особу $115, двоє осіб в кімнаті по $95 від особи.
Венкет і програма $35 від особи.

Просимо замовляти кімнати на СОЮЗІВЦІ вчасно на тел.: **845 626-5641.** Місця є обмежені, по можливості контактуйтеся з місцевими клюбами сеньйорів для замовлення спільних автобусів.
За дальшими інформаціями просимо звертатися до Оксани Тритяк **на тел.: 973 292-9800 X 3071**

Ми гостям раді!

Особистий секретар Митрополита А. Шептицького був бандуристом

ЛЬВІВ. – Збираючи матеріяли для книжки „Кобзарі, бандуристи, лірники", я натрапив на невеликий допис мецената кобзарства Миколи Чорного в часописі „Сівач", де була згадка про священика о. Іринея Готру-Дорошенка, який еміґрував до США і грав на бандурі. Почались багаторічні пошуки, і нарешті вдалось встановити багато фактів з його життя і діяльности.

Народився І. Готра-Дорошенко 31 серпня 1890 року в селі Руда, Рогатинського району Івано-Франківської области. Батько Ілля був вчителем українських народних шкіл, мати Олена походила з славного роду гетьмана Петра Дорошенка. Мати, вбачаючи в синові доброго співака, купила для нього першу бандуру.

В 1910 році побожний юнак зложив монаші обіти, перебуваючи у василіянських монастирях Крехова, Лаврова, Краснопущі. Почалась Перша світова війна, і в 1915 році він потрапив у московський полон та був інтернований в Києві.

І. Готрі-Дорошенкові як монахові дозволили замешкати на приходстві римо-католицького пароха о. Шафранського, від якого довідався адресу Митрополита Андрея Шептицького і написав йому листа. Але 18 вересня 1914 року А. Шептицького росіяни забрали зі Львова і вивезли до Росії. У Курську Митрополитові дозволили сповідатися у литовського священика о. Димікіса, через якого Митрополит зв'язався з І. Готрою.

В час революції 1917 року Митрополит А. Шептицький з Петроґраду приїхав до Києва.

Отець Іриней Готра-Дорошенко

І. Готра-Дорошенко в цей час був виховником дітей-сиріт в селі Токарівка. У травні 1917 року він віднайшов у Києві Митрополита, став його секретарем та супроводжував у подорожах через Москву, Петроґрад, Стокгольм і Ґамбурґ до Нюрнберґу, де вони склали письмовий звіт Папі Бенедиктові XV про своє перебування в царській тюрмі та про церковні справи.

З Німеччини через Швайцарію та Австрію прибули 10 вересня 1917 року до Львова. Далі І. Готра-Дорошенко відбув до Лаврова, щоб продовжити василіянські богословські студії, куди передали йому і його улюблений інструмент – бандуру.

18 квітня 1929 року був висвячений і як ієромонах призначений префектом духовної семінарії у Львові. В 1921-1939 роках він – префект Емісійного інституту Отців-василіянів у Бучачі, секретар і прокуратор Галицької провінції Чину св. Василія Великого, директор Емісійного інституту у Бучачі.

В 1938 році сестра о. І. Готри-Дорошенка – Марія Готра вийшла заміж за відомого у світі бандуриста Василя Ємця, який пообіцяв виготовити для її брата і вислати йому нову бандуру.

З приходом більшовиків, в 1939-1941 роках, о. І. Готра-Дорошенко під псевдонімом працював парохом у Тернопільській області. В час німецької окупації був ігуменом монастиря у Підгір'ях, згодом у Бучачі. З поверненням більшовиків о. І. Готра-Дорошенко перебував в УПА, відправляв Служби Божі і сповідував повстанців.

У 1946 році о. І. Готру-Дорошенка заарештували. Слідство, знущання, побої, перелом руки. Вирок – ув'язнення на 25 років. Заслання в Караґанду. Каторжна праця на шахтах і каменоломнях підірвали здоров'я о. І. Готри-Дорошенка. В квітні 1955 року він був звільнений як непрацездатний. Звільнення домоглися міжнародні правозахисні організації.

Батько о. І. Готри-Дорошенка, переслідуваний поляками, ще у 1920 році виїхав з сім'єю до США.

Після заслання о. І. Готра-Дорошенко деякий час перебував у родини Шулимів та в підпільному монастирі у Львові, а 19 вересня 1960 року виїхав до Василіянського монастиря у Варшаві, де його чекала нова бандура, виготовлена шваґром В. Ємцем. В 1952 році о. І. Готра-Дорошенко зі своєю бандурою виїхав до родини в США, де зустрівся з братом, сестрами і шваґром. Батьки упокоїлися ще в 1940-их роках.

Проживав о. І. Готра-Дорошенко у Філядельфії, Мінеаполісі, Лос-Анжелесі, Дітройті. У вільний від священичих обов'язків час о. І. Готра-Дорошенко грав на бандурі. Його бандура зберігається у музеї Ню-Йорку.

Помер о. І. Готра-Дорошенко 24 грудня 1973 року в монастирі у Глен-Кові, Ню-Йорк.

Богдан Жеплинський,
голова Львівського відділення
Національної спілки кобзарів України

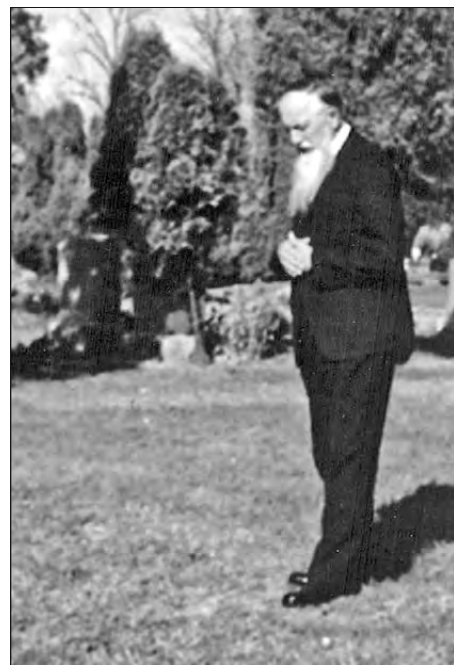
Отець Іриней Готра-Дорошенко перед могилами рідних у Чикаґо.

Композитор має найвищу нагороду

22 травня минає 30 років з дня похорону Героя України композитора і поета Володимира Івасюка

У травні 1979 року у Бережанській виправно-трудовій колонії для неповнолітніх, що у Тернопільській області, стався бунт засуджених і на волю вирвалося кілька сотень в’язнів. Більшу частину підлітків вдалося повернути під варту відразу ж, а решту розшукували повсюдно. Військові прочісували ліси.

У Брюховицькому лісі, неподалік Львова, 18 травня вояк Жамсунбек Чорнобаєв виявив підвішений труп чоловіка в позі навколішки з паском від плаща на шиї. Поряд стояв порожній портфель. Годинник зупинився 27 квітня о 12-ій год. 50 хв. Покійником, як виявилося згодом, був 30-річний Володимир Івасюк. У це не хотілося вірити...

Композитора після смерті почали шельмувати, називати п’яницею і навіть божевільним. Кому ж завадив молодий обдарований композитор, поет, який у 1970-их роках спромігся однією лише піснею змусити країни Радянського Союзу розуміти українську мову?

У версію самогубства, яку намагалося довести каґебістське і прокурорське радянське „правосуддя“, ніхто не повірив. Пошепки усі казали – вбили…

Вдома його чекали 24 доби, 25 квітня подали заяву в міліцію про розшук. Сестра композитора Галина Івасюк розповідає: „Мама тричі зверталася з проханням оголосити по телебаченню, показати фотографії, звернутися до людей за допомогою – відмовили, мотивуючи тим, що буде багато галасу. 19 травня маму повідомили, що, здається, знайшли тіло сина. Батька не впустили на упізнання. Тільки після телеграм до Генерального прокурора СРСР Романа Руденка і Генерального секретаря Центрального комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Леоніда Брежнєва батька допустили до тіла“.

22 травня на вулиці Львова вийшли тисячі людей. Вони стояли перед будинком, де мешкав покійний композитор, а у квартирі стояла труна з його тілом, яку влада не дозволила відкривати.

Львів прощався з своїм улюбленцем. Протягом 12 років він піднімав гордість українців за свою мову, поезію, музику.

Це була небачена у ті роки процесія, непокора радянській владі. Студентам забороняли йти на похорон під загрозою відрахування з вищих шкіл.

Ростислав Братунь написав клопотання від Спілки письменників, щоб В. Івасюка поховали на Личаківському цвинтарі. Офіційні органи збиралися поховати його на віддаленому Сихові. Але тодішній перший секретар Львівського міського комітету Комуністичної партії Генріх Бандровський дозволив поховання на Личакові (партійна „розплата“ не забарилася – Г. Бандровського швиденько „перекинули“ на Закарпаття).

Час і місце похорону не повідомлялися. Некролог з’явився лише в одній газеті — у „Львівському залізничнику“.

Коли труну, прибрану гілками калини і вишитим рушником, винесли з помешкання, її хотіли встановити у похоронний автобус. Сотні голосів зажадали: „На руки! Нести“.

Труна тихо пливла на раменах студентів Львівської консерваторії до Личаківського цвинтаря. Десятки тисяч людей з усієї країни, його істинні друзі і побратими за життя супроводжували жалобну процесію.

Попереду процесії у національному строї йшла і несла на руках портрет В. Івасюка у миртовому вінку Оксана Патик, донька відомого львівського художника Володимира Патика. За нею йшли засновник вокально-інструментального ансамблю „Смерічка“ Левко Дутковський і Назарій Яремчук з великим вінком з живих білих квітів. Далі йшли поети-піснярі Р. Братунь, Роман Кудлик, Мирослав Воньо і Юрій Рибчинський, композитори Вадим Ільїн та Ігор Білозір, письменник Дмитро Герасимчук, ректор консерваторії Зенон Дашак, педагог В. Івасюка в консерваторії Лешек Мазепа.

Володимир Івасюк

Коли поставили біля ями труну, всі чекали, хто вийде наперед і скаже перше слово. Той крок зробив Р. Братунь, голова Львівської обласної організації Спілки письменників і головний редактор журналу „Жовтень“. Це коштувало йому посади та 17 років безробіття. Завжди щирий і справедливий Р. Кудлик підтримав свого побратима по перу. Виступи поетів Петра та Василя Січків, сина й батька з Дрогобича, які читали свої вірші-присвяти, згодом обернулися для них ув’язненням.

Коли студенти консерваторії заспівали „Чуєш, брате мій“, було чути ридання. Сліз не соромився ніхто...

Похорон В. Івасюка сколихнув тоді увесь Львів, всю Україну, пробудив мислячу інтелігенцію.

Пісні В. Івасюка народжувалися спонтанно, інколи у найнесподіваніших місцях. Тому композитор мусив постійно носити з собою портфель з чернетками творів, над якими працював. Відомо, що останні дні його життя були заповнені активною працею над партитурою кантати на слова тогочасних українських поетів „Чуття єдиної родини“ на замовлення Міністерства культури України, над оперою „Дарина“ (оригінальний твір із 30 пісень-арій, розрахованих на голос Софії Ротару), над піснею на слова львівського поета Василя Мартинова, над романсами (серед них – на слова молдовського поета з Чернівців Васіле Левицького). З усього цього духовного скарбу вціліла лише частина кантати „Зустрічайте мене“ на слова Р. Братуня, музичні начерки на вірші Павла Тичини, Максима Рильського. Решта творів безслідно зникли, бо знайдений портфель виявився порожнім...

Після смерті В. Івасюка почала поширюватися хибна тенденція, що він був автором тільки двох пісень – „Червоної рути“ і „Водограю“, хоча він написав понад 100 вокальних творів.

В офіційному свідоцтві про смерть, виданому 21 травня 1979 року сказано: „Громадянин Івасюк Володимир Михайлович помер 24-27 квітня 1979 року. Причина смерті: механічна асфіксія, повішання в петлі (самогубство)“.

Усі розуміли, що тіло покійного не могло зберегтися впродовж 24 днів після смерти. Влада його ненавиділа живим, боялася й мертвим.

На початок 1970-их років припало раптове поширення вокально-інструментальних ансамблів як дітища науково-технічного прогресу і масових комунікацій. Одним із фундаторів цього жанру в Україні був талановитий і обдарований В. Івасюк, який писав свої твори не лише на вимогу часу, а й випереджаючи його.

На жаль, творчість композитора не знайшла належної підтримки ні в Спілці композиторів України, ні в кабінетах чиновників від культури. В. Івасюк не лише оновив, а й збагатив сучасну українську пісню. Йому вдалося досягти органічного сплаву сучасних інструментально-танцювальних ритмів з мелодійно-інтонаційним колоритом української пісні.

За життя В. Івасюк майже не мав офіційних відзнак свого блискучого таланту. Але він має найвищу нагороду, що не вимірюється ніякими лавреатськими титулами, – справжню шану, щиру славу, любов до людей. Шкода, але посмертно...

Михайло Маслій,
Львів

За чистоту української мови

СУМИ. – 6 травня Всеукраїнське об’єднання „Свобода“ презентувало у Сумському прес-клубі акцію „Українська мова – краса та сила“. Її метою є популяризація рідної мови серед молоді області, боротьба із суржиком та відродження духовно-культурних цінностей українського народу.

За час проведення акції голова обласної організації ВО „Свобода“ Ігор Мірошниченко та активісти відвідали 10 загальноосвітніх шкіл та вищих навчальних закладів у Сумах, Лебедині, Конотопі, Ромнах та Охтирці.

Заохоченням до використання рідної мови у навчанні, праці та повсякденному спілкуванні для молоді Сумщини мають стати роботи студентів Львівської політехніки. Під керівництвом директорки катедри філології Ірини Фаріон вони упродовж 10 років створюють політичні плякати на мовну тематику.

„Мовне питання вже давно об’єднало всіх студентів Львівської Політехніки, які розпочали виготовлення плякатів на захист рідної мови для східних і центральних областей України“, – повідомила І. Фаріон.

Україна побачила понад 400 оригінальних плякатів, які сумська „Свобода“ розповсюджує в навчальних закладах через міські та районні відділи освіти, закликаючи молодь спілкуватися рідною мовою.

„Молоді нашого краю буває складно визначитися з мовою, яка дозволить їм утвердитися у дорослому житті. Мені були близькими подібні психологічні проблеми 16 років тому. Але, маючи міцний зв’язок з корінням своїх предків, я подолав виклики і тепер під час зустрічей у школах області намагаюся надихнути молодь позбутися суржику й говорити рідною мовою“, – зазначив І. Мірошниченко.

Прес-служба „Свободи“

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

Українські DVD, VHS, CD's.
Серія РОКСОЛЯНА 12 DVD-VHS
Улюблені пісні 50-60 років
Apon-7826 / 17 річниця Незалежности
Apon - 2017. Каталог безкоштовно.

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

• РІЗНЕ •

Розшукуються актори на ролі українських еміґрантів: Віра (40+), Баба Ніна (60+) а також додаткові ролі в Ню-Йорку.
Режисер Богдана Смирнова.
347 581-5347 www.herseatisvacant.org

• ПРАЦЯ •

Шукаємо жінку до опіки старшої жінки на суботу/неділю в околиці Yonkers, NY.
Тел.: (914) 307-1699

Шукаю працю по догляду за старшими особами або за дітьми. Маю досвід і рекомендації.
Тел.: (914) 375-0737.
Розмовляю українською мовою.

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода" ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС): ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....
Число телефона: (.......) ....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

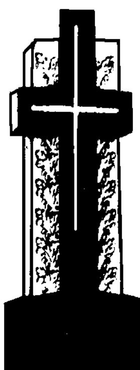

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Вперше разом у концерті скрипаль - віртуоз
Василь Попадюк
і група "Papa Duke"
танцювальний ансамбль з Торонто *"Україна"*

Найстаріший і найбільший в Америці
34-й щорічний український
Фестиваль на Верховині

П'ятниця, 17 липня з 6 год. вечора
Забава "Pub Night" грає гурт "Світанок"

Субота, 18 липня з 2:00 і 6:00 год.
Неділя, 19 липня з 1:00 і 4:00 год.

У програмі беруть участь найкращі артисти з Америки, Канади та України

Субота після год. 9:00 забави під звуки гуртів "Золота Булава" (Монреаль) та "Світанок"

Виставки, ярмарок, смачні страви та напої
Софтбол-турнір, печення поросят (pig roast)
Міні-зоопарк, катання на поні, ігри та розваги для дітей

Прийдіть подивитись на відбудовану чарівну Верховину

MV Verkhovyna Mountain View Resort
369 High Rd. (Rte 41)
Glen Spey, NY 12737
Tel. (845) 856-1105
www.MVresort.com
www.Verkhovyna.com

Ділимося сумною вісткою, що 15 травня 2009 р.
відійшов у вічність наш любий
СИН, ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДО

СВ. П.

ЙОСИФ ІГОР КОЗЮПА

Похорон відбувся 20 травня в церкві св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н. Дж. Похований на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

В глибокому смутку залишилися:

батько	**Микола**
дружина	**Галина**
діти	**Микола з дружиною Джесикою**
	Катерина з чоловіком Скат і донею Джолін
	Василь
	Олександр
брат	**Михайло з дружиною Анною і дітьми Татяною і Данилом**

та ближча і дальша родина в діяспорі та Україні.

Пам’ятаймо також у цьому тяжкому часі маму св. п. Іванну Козюпу, яка відійшла у вічність в 2006 р.

Вічна Їм пам'ять!

Замість квітів пожертви в імені св. п. ЙОСИФА ІГОРЯ
просимо складати на:
Ukrainian American Youth Association, Whippany, NJ або
St. John the Baptist, Whippany, NJ – Building fund.

Зі смутком повідомляємо родину, друзів і знайомих, що з волі Всевишнього по довгій і тяжкій недузі, 3 квітня 2009 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДЗЯДЗЬО, БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.

НЕСТОР ПИЛИПЕЦЬ

Нар. 7 січня 1937 р. в карпатському селі Білі Ослави, Івано-Франківської обл.
Син пок. о. крилошанина Володимира та Ірени, з Гордійчуків.

У глибокому смутку залишилися :

дружина	**– ЛЮБА з донями АНЕЮ і МАРТОЮ та внучкою КИРСТИН**
сини	**– АДРІЯН з дружиною ДЕБРОЮ та дітьми АЛЕКСОМ і ВІКТОРІЄЮ**
	– ЛЕВКО з дружиною НАДЕЮ та синами РОМАНОМ і ХРИСТИЯНОМ
дочка	**– ЛЯРИСА з чоловіком АНДРІЄМ МЕЛЬНИКОМ та дітьми ДАНИЛОМ і СОФІЄЮ**
сестра	**– СОНЯ КРУЛЬ з чоловіком ПЕТРОМ**
сестрінок	**– ВОЛОДЯ КРУЛЬ з дружиною ЛЯРИСОЮ та дітьми АДРІЯНОЮ, ОЛЕСЕМ і МАКСИМОМ**
сестрінки	**– МАРІЧКА ВОЙЧИК з чоловіком ВІЛІЯМОМ і донями ОКСАНОЮ та АНДРЕЄЮ**
	– КСЕНЯ ГАВКІНС з чоловіком ДЖЕРІ
братова	**– ПАТРИЦІЯ (дружина пок. Мирона)**
братанок	**– ІВАН**
братанка	**– ІРЕНА з чоловіком РОНОМ і синами ТІМОТІ та АНДРЮ**

та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві Успення Пресвятої Богородиці у Фініксі, Арізона.

Замість квітів родина просить складати датки на церкву Успення Пресвятої Богородиці у Фініксі, Арізона або на Благодійний фонд Карітас в Україні за адресою: Dormition of the Mother of God, 3720 West Maryland Ave. Phoenix, AZ 85019 (В “memo” просимо зазначити на яку ціль пожертва).

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому болю повідомляємо приятелів і знайомих,
що 27 квітня 2009 р. з волі Всевишнього упокоївся в Бозі
ТАТО, ДІДО і СВАТ

СВ. П.

ЕВГЕН ЧУЧМАН

нар. 31 травня 1925 р. в місті Буськ, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 травня 2009 р. в Українській католицькій церкві св. Тройці в Карнеґі, Пенсильванія.

Залишені у глибокому смутку:

сини	**– ЕВГЕН**
	– д-р МИРОН з дружиною ХРИСТИНОЮ
внуки	**– КАТРУСЯ**
	– НАТАЛКА
	– СТЕФАН
племінниця	**– ВІРА ПАЛИГА**
дружина племінника	**– ЛЮБА ПАЛИГА з доньками ГАЛЕЮ і МАРІЄЮ**
сваха	**– ОРИСЯ БАРАНСЬКА**

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам’ять!

--

Замість квітів родина просить складати датки на:
The Holy Trinity Ukrainian Catholic Church,
730 Washington Ave., Carnegie, PA 15106 або на
Ukrainian Radio Program, P. O. Box 52 Pittsburgh, PA 15230.

Дорога Люба, дорога Соня!
Шановні рідні та близькі Нестора Пилипця!

Дозвольте висловити Вам своє глибоке і щире співчуття з приводу величезної втрати - смерті чудової людини, нашого Нестора.

Для нас Нестор був і довічно залишиться прикладом величезної людяності і тепла, щедрості, щирості і доброти. Його серце завжди було відкрите назустріч людям. Він здатен був обійняти і обігріти своїм теплом усіх, хто траплявся на його життєвому шляху, прийти на допомогу усім, хто потребував його участі і уваги, хто потерпав від несправедливості і болю. Варто було лише покликати його на допомогу, щоб він назавжди став для тебе найближчою і найріднішою людиною.

Його інтелігентність, його розум, його надзвичайна духовність вирізняли його серед інших , були взірцем для нас. Поряд з ним і завдяки йому ми ставали кращими, ми вчилися любити і вірити у прийдешнє.

Ми вдячні йому за особливу, трепетну любов до України! Усе, що робив він для нашої країни, для нас, українців, було позначено неймовірною любов’ю. Він був носієм найкращих ментальних рис українського народу і ми вдячні йому за ті уроки великої моралі і світлої любові, що ми отримали від нашого Нестора.

Спілкування і дружба з Нестором було великою честю для всіх, хто знав його.

Нам не вистачатиме Нестора – великого друга і великого громадянина!

Нехай господь прийме його душу у свої обійми!

Царства йому небесного!

Сумуємо разом з Вами:
Наталя, Володимир, Олексій і Юрій **Макухи**
Олена, Ольга та Валентин **Наливайченки**
Наталя та Констянтин **Грищенки**
Любов та Дмитро **Лук’яненки**
Світлана та Анатолій **Поручники**

Україна, Київ, квітень 2009 р.

Ділимося сумною звісткою, що 23 квітня 2009 р.
на 95-му році життя помер наш
БАТЬКО, БРАТ, СТРИЙКО і ВУЙКО

СВ. П.
доктор медицини
ОСИП ОРИШКЕВИЧ

нар. 10 березня 1915 року в містечку Олесько, Галичина.

Залишені у глибокому смутку:

син – Богдан
дочки – Ляріса, Зоя, Іріна
внуки – Бронвин, Рената, Кайл, Джогарі, Тревор
брат – Роман
сестра – Сузанна
братанки, сестрінки і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В 40 ДЕНЬ СМЕРТИ буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
1-го червня 2009 р. о год. 9:30 ранку
в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку (7-ма вулиця).

Ділимося сумною вісткою,
що 13-го травня 2009 р.
відійшов у вічність

СВ. П.
ІВАН КРИВУЦЬКИЙ „АРКАДІЙ"

нар. 21 жовтня 1921 р. в Аксманичах біля Перемишля.

Випускник української гімназії в Перемишлі,
член ОУН-УПА, активно брав участь у повстанському русі
на Закерзонні, в'язень ґулаґу в Норильську в Сибіру,
автор спогадів "Де срібнолентий Сян пливе",
"За полярним колом",
та багато інших публікацій.

Похований на цвинтарі в Сокільниках, Львів.

Вічна Йому пам'ять!

Родина

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДАНІЕЛ ДАНЛАП, член 305 Відд. УНС Т-ва УНА в Mahanoy City. Помер 17 грудня 2008 р. на 59-му році життя. Нар. в 1949 р. в Шенандоа. Членом УНС став в 1976 р. Залишив у глибокому смутку дружину Карол А. Данлап. Похрон відбувся 22 грудня на цвинтарі в Mahanoy City.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

....

ВАСИЛЬ ДУДЧЕНКО, член 358 Відд. УНС Т-ва Львів у Клівленді, Огайо. Помер 27 листопада 2008 р. на 90-му році життя. Нар. в 1918 р. в Україні. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину. Похорон відбувся 2 грудня 2008 р., Brooklyn Hts. Cemetery, Brooklyn Hts.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ІВАН УДИЧ, член 13 Відд. УНС Братства св. Миколая у Вотервліт, Н. Й. Помер 24 лютого 2009 р. на 90-му році життя. Нар. в 1918 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку сина Антона Лебеденка. Похорон відбувся 28 лютого 2009 р. на Українському цвинтарі св. о. Миколая у Вотервліт, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

....

ІВАН ІВАНЧИК стар., член 161 Відд. УНС в Амбрідж, Па. Помер 17 грудня 2008 р. на 90-му році життя. Нар. в 1918 р. у Woods Run, Піттсбурґ, Па. Залишив у глибокому смутку двох дочок Синтію і Андрею і двох синів Івана мол. і Джеймса. Похорон відбувся 20 грудня 2008 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Economy Borough, PA.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

Ділимося сумною вісткою, що 27 квітня 2009 р.,
по тяжкій недузі,відійшла у вічність,
на 76-му році життя, наша найдорожча
КУЗИНКА і ТЕТА

СВ. П.
ХРИСТИНА КОВЧ

Громадська діячка, активна пластунка та
довголітня членка 47 Відділу СУА в Рочестері, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 1 травня 2009 в церкві св. Йосафата та на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:

кузини Марія Лозинська
Ярко Лозинський з родиною
Александра Жґута з родиною
Любомир Вирста з родиною
Мирослава Благого родина
Галина Йоник з родиною в Україні
Ігор Лозинський з родиною в Канаді
Борис Лозинський з родиною в Канаді
Ярко Лозинський з родиною в Канаді
Ореста Лозинського родина
Роман Ковч з родиною
Тарас і Зоя Йоник з родиною

та ближча і дальша родина в США, Канаді і в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає.